

AVONDBLAD.

Tweede Blad.

Buitenlandsch Overzicht.

Ook de jongste regeringsmededeeling in Rusland, het program van Stolypin zoals het wordt genoemd, heeft een voorgeschiedenis. Het is weer een uiting, als men de berichten gelooft mag, die de Duitse *National Zeitung* ontving, van het dualisme dat in elke Russische regeringshandeling merkbaar is. Steeds wordt men weder herinnerd aan het dichterwoord:

„Zwei Seelen wohnen ach in meiner Brust...“

wanneer men ziet hoe een regering poogt tegelijk hervormingsgezind en reactionair te zijn. Op welke wijze die twee neigingen hebben medegewerkt bij het opstellen van Stolypin's program wordt aldus uiteengezet: De Tsaar was diep getroffen door de aanslagen van den laatste tijd en vooral door het vermoorden van generaal Min, op het perron te Peterhof.

Hij deelde aan zijn omgeving zijn plannen mede: om de Doema snel bijeen te roepen; generaal Trepof te ontslaan en Pobjedonostzeff een lang verlof naar het buitenland te verlenen; en om een vrijzinnig kabinet in de plaats van het ministerie-Stolypin aan 't bewind te voeren.

Dit alles beschouwde de Tsaar als een inleiding tot krachtige hervormingen. Hij stiet echter op den tegenstand van de grootvorsten; vooral Nikolaas Nikolajewitsch meende, dat er slechts één middel bestaafte om den toestand te verbeteren: de militaire dictatuur. En voor het dictatorschap noemde deze grootvorst den grijsen generaal Ignatieff.

De keizerin-moeder waarschuwde haar zoon eveneens voor de gevaren van een liberale staatkunde, die zou beschouwd worden als een toegeven aan de eischen der terroristen.

Onder dezen invloed kwam het tweeslachtige manifest tot stand, dat van beide stemmen de sporen draagt, en dat juist daarom in Rusland niemand bevredigt, de rechterzijde zoomin als de linker.

Inmiddels poogt de regering krachtig op de stemming in de agrarische gouvernementen invloed te oefenen. Dat de eerste Doema zoovele radicale elementen bevatte schrijft de regering toe aan de ontvreemding onder de boeren. En zij verwacht, wanneer die ontvreemding voor de aanstaande verkiezingen kan worden vermindert, dat de boeren meer behoudende afgevaardigden naar de Doema zullen zenden.

De eerste oekase over de toewijzing van apaanage-gronden aan de Boeren zal binnen enkele dagen, naar uit Petersburg wordt gemeld, worden opgevolgd door een tweede oekase, waarin bepaald zal worden dat ook de staatslenderijen aan de boeren zullen verkocht worden. De staat bezit in de 46 gouvernementen van Europeesch Rusland 4½ miljoen desjatinen bouwland. Met de in de vorige week ter beschikking van de Boerenbank gesteld apaanagegoederen en andere particuliere bezittingen om verkocht te worden aan de boeren, zal door dit besluit het beschikbaar gestelde gebied stijgen tot ruim 10 miljoen desjatinen of plm. 9 pCt. van het thans in handen der boeren zijnde grondgebied.

De regering wil dezen maatregel snel doorvoeren, opdat de boeren voor de aanstaande Doema-verkiezingen voldaan zullen zijn; zij hoopt daardoor een belangrijke wijziging in de samenstelling der Doema te verkrijgen.

De Hongaarsche minister van onderwijs, graaf Apponyi, heeft te Jasz-Beregy voor zijn kiezers een redevoering gehouden, waarin hij de politieke grondslagen van de Hongaarsche regering uiteenzette.

„Bij de kabinetsformatie“, zoo zeide hij, „moest iedere zelfzuchtige gedachte achterstaan bij het vaderlandslievende plichtgevoel; maar daarom is het niet te verwachten, dat de leden der Kossuth-partij, zij mogen dan een offer hebben gebracht toen zij een ministers-portefeuille aanvaardden, hun beginselen hebben verloochend. De praktijk bewijst beter dan elke theorie, dat de dualistische grondslag der monarchie onvolledig is en niet in staat, de wenschen der natie te doen verwezenlijken. Wij hebben daarom een voorloopige regering gevormd, omdat wij op den engen grondslag, die tusschen coalitie en kroon bestaat, geen groote resultaten kunnen verwachten. Maar wij zeggen daarom nog niet: „Après nous le déluge“. De regering zal integendeel alles doen om de natie te versterken en de toestanden te verbeteren. Er is geen enkele grond om te verwachten, dat de kroon de eischen der onafhankelijkheidspartij steeds zal blijven afwijzen. Want de grondstellingen dezer partij zijn niet in strijd met de bepalingen der Pragmatiek Sanctie; en de band door dit edict geknoopt zal hechter worden, wanneer een unie tot stand komt, die ons de mogelijkheid tot vrije ontwikkeling geeft.“

Uit deze zinsmeden is duidelijk op te maken, dat de Hongaarsche onafhankelijkheidspartij zal blijven werken voor de verwezenlijking van haar program, wat de betrekkingen tot Oostenrijk betreft.

Zoolang keizer Franz Josef leeft, die persoonlijk in Hongarije evenzeer bemind is als in Oostenrijk, zal de onafhankelijkheidspartij wel pogen de bevorderingen der eischen van dat program kalm en zachtjes aan door te zetten. Maar wat er gebeurt zal, wanneer deze oude vorst de ogen sluit — zij zelf heeft onlangs te Reichenberg ernstige vrees daarvoor uitgesproken.

Daarom worden de berichten over zijn gezondheidstoestand steeds met groote belangstelling nagegaan. En in dit verband heeft het enige bezorgdheid gewekt, dat de keizer zijn voorgenomen deelname aan de geconbeerde leger- en vloottoertochten in Dalmatie heeft opgegeven. In zijn plaats zal aartsbischop Franz Ferdinand die oeteninge bijwonen.

Het officiële bericht voegt erbij, dat de keizer kon heeft gevat, en daarom zijn vertrekken moet houden; maar tevens, dat zijn gezondheidstoestand overigens volkomen bevredigend is.

Over de betrekkingen tusschen Turkije en Bulgarije liet een diplomaat van een der groote mogendheden, volgens het *B.T.*, zich aldus uit:

Niemand wenscht oorlog, noch in Bulgarije, noch in Turkije. Wel vocht Bulgarije zich ieder jaar financieel en militair krech-

tiger worden, en meent het, niet langer als „qualité négligable“ behandeld te moeten worden. Het verwijt, en niet ten onrechte, aan Turkije zwakte of onwil in het optreden tegen de Grieksche benden; en daar de Oecumenische patriarch, de onmiddellijke oorzaak van allen twist, in Konstantinopel woont, heeft het nog een aanleiding te meer om Turkije verwijten te doen. Maar dat dit alles aanleiding worden zou voor een strijd op den Balkan, kan ik niet aannemen.

Scherp veroordeelt deze diplomaat de houding van den Oecumenischen patriarch; had deze zich, zoals zijn plicht was, op verzoenende wijze gewend tot den Bulgarschen Exarch, om de bestaande verschillen uit den weg te ruimen, dan zouden de toestanden in het Orthodoxe Oosten veel beter zijn. Op hem valt de schuld voor alle moeilijkheden, die in den Balkan kunnen ontstaan....

De scheidingswet in Frankrijk.

De tweede conferentie der Fransche bisschoppen over de uitvoering der scheidingswet, in verband met de Pauselijke Encycliek, is gesloten. Naar de „Temps“ vernemen, is het besluit der bisschoppen geweest: den s t a t u s q u o te handhaven, en ook na 11 December de godsdienstoefeningen gewoon voort te zetten, in afwachting wat de regering zal doen. Iedere bisschop zal den tegenstand tegen de wet in zijn diocesen regelen, naar gelang van den toestand en van de beschikbare middelen. In elk geval zal er zorg gedragen worden, dat de kerkelijken op 11 December slechts zeer geringe bedragen bevestigen.

Dit zijn de stellingen van mgr. De Cabrières, den bisschop van Montpellier, een der meest intransigente leden van het Fransche episcopaat, doch geëerd bij zijn tegenstanders om den ernst zijner overtuigingen, de waardigheid van zijn karakter en de eigenschappen van zijn geest. Hij mist slechts de buigzaamheid, die verzoeningsgezinden maakt.

De „Temps“ vraagt, of het congres der bisschoppen, door zijn intransigente voorstellen aan te nemen, niet juist den weg heeft opengesteld voor latere tegemoetkoming.

Want daartoe zal het toch moeten komen, zegt dit blad. Reeds hebben eenige bisschoppen zich voorgesteld, een audientie te vragen bij den minister Briand, ten einde van hem te vernemen welke plannen de regering heeft voor de toekomst.

Deze bisschoppen zullen dan aandringen op wijziging van art. 8 der scheidingswet, welk artikel bepaalt, dat geschillen tusschen de „associations cultuelles“ zullen worden onderworpen aan de uitspraak van den Staatsraad. Zij meenen, dat hierdoor de concessies, die in art. 4 der wet aan de kerk zijn toegestaan, worden opgeheven. Zij zouden bepaald willen zien, dat bij het ontstaan van zulke geschillen de uitspraak van den bisschop beslissend wordt verklaard.

Minister Briand heeft zich dadelijk bereid verklaard dien wensch om een onderhoud in te willigen. Hij zeide: „Ik ben minister van eeredienst en acht mij dus verplicht de leden der geestelijkheid te ontvangen en te hooren wat zij mij te zeggen hebben.“

Hij verklaarde verder, zich te verwonderen over het bericht, dat de bisschoppen een intransigent voorstel hebben aangenomen. Evenals er gelegenheid is voor „accommodementen avec le ciel“, bestaat er kans op een overeenkomst met den Paus. Geen enkele zinsmeden in de wet gebiedt den geestelijken leden te zijn van de „associations cultuelles“. Zoo bisschoppen en priesters een middel willen zoeken om de wet te aanvaarden, zonder persoonlijk direct in tegenpraak te komen met de pauselijke bevelen, kon daartoe het middel gevonden worden doordat de leden eener kerk of gemeente zich aansluiten, maar zonder den pastoor, tot een vereniging, om de uitoefening van den godsdienst mogelijk te maken. Zulk een vereniging zou wettig zijn; zij kon zich tot den pastoor wenden en hem mededeelen, dat zij alle materiele middelen voor de uitoefening van den godsdienst tot zijn beschikking wilde stellen. Zou de bisschop den pastoor kunnen veroordeelen, die deze aanbieding aannam? En wat zou de Paus er tegen hebben? vroeg de minister.

De „Temps“ teekent hierbij aan: Minister Briand wil den openbaren vrede en de vrijheid van gedachte handhaven. Hij is voor een overeenkomst en hij gaat in zijn verzoeningsgezindheid zoover, der geestelijkheid het middel aan de hand te doen, om den geest der encycliek in overeenstemming te brengen met de eischen der wet. Maar hij herinnert er tevens beslist aan, dat hij zijn taak, de uitvoering der wet te verzekeren, zal nakomen.

Morgen zal te Rambouillet een bijeenkomst van den ministerraad gehouden worden, waarin de regeringspolitiek ten aanzien van de uitvoering der scheidingswet zal worden vastgesteld. De ministers willen hun houding bespreken en bepalen, ten einde een ministeriële verklaring te kunnen afleggen in de eerste kamerzitting van de herfstbijeenkomst.

De regering wil geen godsdienstoorlog, en gelooft ook niet aan de mogelijkheid er van, zelfs als de bisschoppen strijdvaardig zouden zijn. Zij zal de vorming van „associations cultuelles“ door de leken, met uitsluiting van de geestelijken, bevorderen. Verschillende leden van het kabinet zijn van meening, dat de regering zich reeds nu, dadelijk na de tweede conferentie der bisschoppen, duidelijk over haar houding moet uitspreken.

De „Gaulois“ bevat de verzekering van den minister van binnenlandsche zaken, Clemenceau, dat, zoolang hij minister wezen zal, in Frankrijk geen kerk zal worden gesloten. Hij zou andere middelen tot zijn beschikking hebben om de uitvoering der wet te verzekeren.

Heel veel vertrouwen schijnen echter de bisschoppen niet te hechten aan deze mededeeling; zij hebben tenminste beraadslaagd over de mogelijkheid, om geld bijeen te brengen, ten einde de kerkgebouwen aan te koopen, zoodra de staat die aan de gemeenten heeft afgestaan.

Het middel, door minister Briand aan de hand gedaan om de kool en de geit te sparen, en „associations cultuelles“ op te richten zonder het verbod van den Paus te overtreden, is reeds toegepast door de bewoners van St.-André bij Amancey. Tusschen de bewoners en den pastoor was onenigheid ontstaan, met het gevolg dat de bewoners een „association cultuelle“ hebben

opgericht, met uitsluiting van den pastoor. De „Temps“ wijst er op, dat de geloovigen niets anders wenschen dan een oplossing, die de voortzetting der godsdienst-oefeningen op wettige wijze mogelijk maakt, zonder dat de bevelen van den Paus worden veronachtzaamd. Indien de geloovigen deze oplossing, door alle redelijk denkenden gewenscht, vinden, zal de regering er geen hezwaar tegen maken. Er waar zooland de bisschoppen als de regering vertrouwen schijnen te hebben op de vindigheid der geloovigen, om het vraagstuk op te lossen zonder te kort te doen aan hun eerbied voor den Paus en hun eerbied voor de wet, daar vertrouwt de „Temps“, dat die oplossing zal worden gevonden en zal worden aanvaard.

Hetgeen in het belang zoo van Frankrijk als voor den godsdienst van miljoenen Fransen te hopen is.

Zuid-Afrika.

JOHANNESBURG, 20 Augustus.

(Van onzen gewonen brieven-schrijver.)

Het begint nu aardig op de verkiezingen voor de nieuwe regering aan te loopen en als het congres van „Het Volk“, dat eerst-daags bijeenkomt, besluit de nieuwe constitutie (die intusschen nog slechts in vago omtrekken bekend is) te aanvaarden, om derhalve deel te nemen aan de verkiezingen voor Parlementsleden, dan zal 't voor 't hoofdcomité dringend noodig worden een keuze te gaan doen voor eventuele candidaten.

Tot nog toe heeft men zich van Boerenzijde met prijszwaardige ingetogenheid weerhouden van het noemen en bespreken van namen, maar men moet daar nu toch niet te lang meer mee wachten, aangezien in de zenuwachtige drukte, die vlak voor verkiezingen zal heerschen, de aanspraken van degelijke maar bescheiden personen over 't hoofd zouden kunnen gezien worden en minder bekwaam schreeuwers de voorkeur gegeven. „De Volkstem“ dringt er in een hoofdartikel op aan vooral deskundigen op elk gebied te verkiezen met het oog op het te kiezen ministerie.

Volgens het parlementaire stelsel toch worden de ministers uit de meerderheid van het Parlement genomen en wijst men uit de minderheid — de oppositie — de deskundigen aan die bekwaam genoeg zijn het bestuursbeleid van elk der ministers op afdoende wijze te critiseren. Dus behoort men mannen tot candidaten te hebben die goed bekend zijn, 't zij met landbouw, veeveelt, mijnwezen, publieke financiën etc. Hierop laat het blad volgen: „En op het Hoofdcomité zal de zware taak rusten om zorg te dragen dat ieder van deze onderdelen van staats-behoefte behoorlijk in een of meer, der candidaten van „Het Volk“ zal verspreed zijn“. Verzuimt het Hoofd-Comité hierin zijn plicht te doen dan zou de Boerenpartij, ondanks getalsterkte en partij-tuicht (waarover Sir George Tarrar zich zoo bewonderend heeft uitgelaten) toch niet opgewassen blijken tegen een tegenpartij, wel beschikende over een voldoende staf parlementaire deskundigen. De grondigheid van deze vrees erkennende vinden we toch een dergelijk ingrijpen van het Hoofd-Comité niet geheel gewenscht. Niet een partij van specialisten, doch mannen, die op elk gebied de belangen van hun land kunnen verdedigen, zullen het Afrikaansche volk het verste brengen in den politieken strijd tegen Jingo en mijnmagnaat.

Al wetten dus nog niet eens met welke manschappen de Boerenlieden den verkiezingsstrijd zullen voeren, toch is men al druk bezig den profetiemantel om te hangen en te verspreiden aan wie de leiding van de eerste verantwoordelijke regering zal opgedragen worden. Vrij algemeen is men het hierin eens dat sir Richard Solomon waarschijnlijk de eerste Premier zal worden. Men spreekt ook veel over een coalitie-ministerie, hetgeen in verband met het noemen van Solomon's naam aannemelijk is, aangezien het met hem als premier wel daartoe komen moet, want hij heeft geen partij achter zich. Sir Richard Solomon is een geheel onbetrouwbaar individu, die al heel wat overtuiging (!) achter den rug heeft. Hij was een van de voornaamste invoerders van de Chinezen, behoorde tot het groepje, dat de voorgenomen wijziging der grondwet (nootig tot stand gekomen) er door trachtte te voeren en is verder een groot Kaffervriend!

't Is al lang in de pen geweest en met allerlei draaijerie manieren heeft men het publiek willen verzoenen met het idee van een vereniging van Natal met Transvaal. Plannen te over zijn in voorbereiding en men schrijft zelfs van Engelsche zijde aan Botha en Smuts het plan toe ook den Vrijstaat in te lijven. Op 't oog lijkt natuurlijk de „samenmelting van Transvaal en Vrijstaat“ veel logischer en aannemelijker, te meer daar Natal tot over de ooren in de schuld zit en wij hier in 't Goudland ook al genoeg schuld hebben, zoodat alle gedachte aan een financieele „opkomst“ van een der beide betrokken kolonies bespottelijk is. Neen, die plotselinge liefde voor Natal en niet voor den Vrijstaat ligt eenvoudig in het feit dat de Regering een kunstmatige „truc“ heeft raamt om de sterke Engelsche partij in Natal als tegenhanger van de Boerenstemmen in deze kolonie te krijgen!

Advocaat Ewald Esselen is benoemd tot King's Council, een onderscheiding die destijds ook aan Smuts en Gregorowski (oud hoofd-rechter) aangeboden werd, maar door hen geweigerd. Toch heeft deze onderscheiding in Afrikaansche kringen, geen bijzonder goeden indruk gemaakt, daar men niet precies schijnt te weten; wat een K. C. is. Er wordt ook gemoepeld dat Esselen zich uit de politiek zal terugtrekken, tenminste te Middeburg heeft hij gezegd dat ze hem nooit in het Parlement zullen krijgen. Nous verrons!

We leven hier op 't oogenblik wel in een tijd van feestvieren, hoewel de toestand van 't land, op politiek en op economisch gebied, allesbehalve opbeurend is. Men hoort in handelskringen nu weer dat de groote vermindering in de spoorweg-tarieven, die met September zullen intreden, een nieuwe vleug voorpoed zal brengen. Natal en de Kaapkolonie zitten elkaar namelijk op het oog en blik in het haar over het spoorweg-vervoer der Transvaalsche handelsgoederen en zooland het spreekwoord zegt: dat handelt over twee handen en een been, zoo zal het nu ook wel gaan. n.l. Transvaal zal profiteren van de concurrentie der twee anderen.

Maar om op het feestvieren terug te komen. In de eerste plaats heeft men telkens gedurende de laatste weken terugkeerende corpsen der vrijwilligers, die in de Natalische rebellie gevochten hebben, feestelijk ingehaald. Al was de feeststemming eigenlijk een beetje gewild, (de dagbladen verveelkomden elke afdeeling met steeds nieuwe extase onder het welkomgevoel van „Bravo, Helden!“), de vrienden en kennissen der vrijwilligers ontvingen hen toch feestelijk aan 't station, begeleidde hen overal waar de „helden“ maar heen gingen en de whiskey vloeide in stroomen!

Dan is men aan het beraadslagen over de viering van het twintigjarig bestaan van „de Rand“, als een goudstad. Eigenlijk had dat verleden jaar reeds moeten plaatsvinden, want men dagteekent het begin der industrie, die de Rand tot groote welvaart bracht, van 1886. Enfin, dat zullen we maar over 't hoofd zien, zulk een kleinigheid immers! De „Rand Daily Mail“ zal een souvenir uitgeven bevattende de geschiedenis van „de Rand“ met „herinneringen van de „oudste“ goudzoekers, schetsen van de eerste huizen etc.“. De vereniging der „Rand Pioneers“ zal hare medewerking verlenen, kortom men zal dien 20sten verjaardag wel feestelijk genoeg herdenken.

Leest best. In deze opsomming der feestelijkheden waaraan wij ons hier toebuiten gaan en zullen gaan, hebben we tot 't laatste bewaard dat feest, dat uitsluitend door de Hollanders te Pretoria en hier, zal gevierd worden, n.l. den verjaardag van H. M. de Koningin. De mailbladen brachten ons deze week de berichten over de crisis in H. M.'s jongste ongesteldheid en beseffende aan welk gevaar Hare Majesteit en indirect allen die Haar dierbaar zijn — en daaronder durven wij elk Hollander, hoever ook van het Vaderland verwijderd, rekenen — wederom ontsnapt zijn, zullen wij den 31sten Augustus met dubbele dankbaarheid en vreugde vieren.

In Pretoria zal men alleen een kinderfeest houden en collecteren voor een liefdadig doel, aangezien in de hoofdstad meer landgenooten tengevoel van de slechte tijden en behoefte omstandigheden verkeerden, dan hier. Consul Knobel zal verder een receptie houden.

Het verenigingsleven onder de Hollanders te Pretoria heeft zich in den laatste tijd sterk ontwikkeld en de heer Knobel gaat daarin waardig voor.

Professor Mulder, voorzitter der Nederlandsche vereniging vierde dezer dagen zijn 25 jarig huwelijksfeest op zeer feestelijke wijze. Ook heeft mevrouw Moor—Kapteyn onlangs een lezing gehouden over „De Nederlandsche Vrouw als Schrijfster“.

Dezelfde heer E. P. Solomon, die een paar maanden geleden een belangrijke politieke rede in de voorraad Bramfontein hield, leidde deze week een vergadering van voor 't meerendeel Afrikaners in 't naburige Fordsburg. Hoofdzakelijk zei hij hetzelfde op deze tweede vergadering, alleen liet hij zich uitvoeriger uit over de Chinezen-aquestie dan toenmaals en de inmiddels afgekondigde Constitutie gaf hem ook aanleiding tot eenige nieuwe beschouwingen.

De kern van zijn bemerkingen de Chinezen betreffende was: De Chinezen-aquestie in al haar fasen moet aan de bevolking van dit land overgelaten worden, daar eenige bemerking van de regering in Engeland een inbreuk op de rechten en een verachtmaking van de waardigheid, eerlijkheid en bekwaamheid (om zich zelf te regeren) van die bevolking zou zijn. Wanneer de uitslating van Winston Churchill (de Constitutie besprekende) dat geen wet, die eenige conditie van arbeid of huisvesting van een gedwongen aard insloot, toegestaan zal worden, — beteekende dat de tegenwoordige wet, die de invoer van Chinezen in dit land toestaat ingetrokken zou worden en d. t. de Chinezen, die nu hier zijn, konden blijven als vrije arbeiders — dan beschouwde hij dit als een publiek gevaar en een benadeeling van de blanke arbeiders in dit land. Het was de plicht van de Regering ervoor te zorgen dat zij, die de Chinezen invoerden, hun plicht zouden doen en wegloopen voorkomen, daar hij (spreker) aan deze deseries alle misdaden toeschreef, die door de Chinezen bedreven worden. De wet moest zoo veranderd worden, dat de mijnen aansprakelijk gehouden konden worden, door hen die persoonlijk of in hun eigendommen getroffen werden door de Chinezen.

Tot de constitutie komende, viel spreker de instelling van een Hoogerhuis aan, want als het 't recht kreeg besluiten af te stemmen, die door de vertegenwoordigers van het volk goedgekeurd waren, zou dit tegen de grondbeginselen van een verantwoordelijke Regering indruischen.

Zwitserland.

Intern. Congres voor gezonde wonings-toestanden.

II.

Genève, 7 September.

Volgens het arbeids-programma zou men dezen namiddag in voltallige zitting bespreken: „De toepassing der gezondheidsvoorschriften op ongezonde woningen“. Bij deze gelegenheid zou tevens een beslissing genomen worden, die Dinsdag werd uitgesteld en de practijk der ontegeningswetten in de verschillende landen betrof. Tot mijn teleurstelling geschiedde noch het een, noch het ander; en ziehier waarom niet.

In de afdeeling-zitting van dezen morgen — of juist in een der twaalf afdeeling-zittingen heeft mijn landgenoot, inspecteur Michiels van Haarlem, zijn hoogst-belangrijk rapport gelezen — de voorzitter noemde het een rapport „exceptionnellement interessant“ — over de werking der Hollandsche woningwet. Deze mededeelingen leidden tot een levendige gedachten-wisseling, en men kwam als vanzelf in de stof, die voor de algemeene zitting van 's middags in het programma opgenomen was.

In de meening, dat ik voor Hollandsche lezers niet over de werking der Hollandsche woningwet behoefde te berichten; en wijl ik niet kon vermoeden, dat de gedachten-wisseling dezen loop zou nemen, volgde ik in een andere afdeeling andere voorlezingen. En zoo ontging mij en het grootste deel der congressisten een belangrijk stuk werk.

Maar we kwamen toch in de namiddag-zitting op onze rekening, in meer dan één opzicht. Voorzitter was Aloys de Meuron, advocaat en voorzitter van den Staatsraad in kanton Waadtland en lid van den Nationalen Raad in Bern. Dezen man noemt hier niemand: mijnheer Aloys de Meuron. Ieder in den lande kent Aloys de Meuron, den grooten man in den dub-

belen zin des woords. Wie ooit in Lausanne de nieuwe wandschilderingen van het hooger-gerechts-hof gaat zien, die zal onmiddellijk in een der symbolieke figuren de helden-gestalte van de Meuron kunnen aanwijken. Een kop, zoals Horler ze teekent met fel-geslagen lijnen; lijn en reliëf overal. Een gelaat vol leven en kleur, een model par excellence voor de kievers-kiezers van een Amiet. Zoon van, zoon van voorzitter.

Met geen woord te veel en geen woord te weinig, stelde hij zijn reglement van orde voor. Een ieder kon in de taal van zijn land spreken, en zou wel iemand te vinden zijn, die dat wilde vertalen. De sprekers werden verzocht naar de tribune te komen. Ook diende vooraf de naam genoemd; als iemand iets belangrijks gezegd heeft, wil men graag weten wie hij is; met zoon van houdt men graag verderen relatie. De sprekers moesten kort en bondig zijn; niet uit het oog verliezen, dat het hier een internationaal congres gold. Later, tijdens de besprekingen, kregen bekende langpraters al voor zij begonnen een betekenisvollen blik van de wijde-openen oogen. Zijn verlangen om amendementen geschreven bij het bureau in te leveren, snoede merkbaar den anders wild-doorschietenden praal-drang.

Het woord was aan den heer Filassier van Parijs, doctor in de geneeskunde en in de rechten tevens. Deze man — het geval was geweldig-interessant — sloeg het record van alle snel-sprekers. Als slagregens die uit vier buien te zijden neerslaan, zoo vielen de woorden bij duizenden uit zijn klapperenden mond. De Meuron viel hem in de storm-rede; Parijzenaars-par-sang klaagden, dat zij niet volgen konden; de stenograaf brak zijn potlood in twee stukken en smet ze nijdig onder tafel. Het ratelde voort. Het ratelde steeds sneller voort. De Meuron maakte de ernstige opmerking, dat het congres moeite had den spreker te volgen. De heer Filassier remde even, stiet zoo iets uit als: is geen sprake van — en rende verder. Dan opens werd halt gemaakt. Een seconde maar zocht de razende man den aanvang eener nieuwe gedachten-keten, een eindeloze keten. Vergeefs gehoopt — hij snelde weer voort in Rolands-tempo. De congressisten keken elkaar aan of er een heel angstig gevaar dreigde. Er heerschte een spanning-stemming als bij wedrennen van wielrijders, die maar steeds langs de baan vliegen. Toen op eens — 't werd stil. 't Leek of er een groote loegte in je hoofd sloeg. De spreker boog en haak gezegd.

Wat zal ik 's bemelsnaam van die voordracht na-vertellen? Ik heb gezegd, wat er van te zeggen valt; voor de rest moge men mij vriendelijk verontschuldigen.

Tijdens de discussie, die volgde naar aanleiding van in druk rondgedeelde conclusies, spoelden nog een paar storm-resten aan wal. Spreker bleek behalve een voorstander van onteigening en woning-toezicht, ook een aanhanger te zijn van snel en gemakkelijk recht voor dergelijke gevallen. Gewenscht wordt een regeling waarbij de wet voorschrijft, dat nieuwe gebouwen eerst na een verlof van de betreffende autoriteiten zullen mogen bewoond worden. Enkele aanwezigen wenschten een dergelijk verlof

vernieuwd te zien ook voor reeds bewoonde (oude) huizen, telkens als zij van eigenaar wisselen. Volgens de meerderheid ging dit echter te ver.

Een uiterst levendig debat ontspaan zich over een der conclusies, waarin sprake was van het verlenen van hulp door de gemeente aan sommige huiseigenaren, om de noodige verbeteringen aan te brengen. Een ultra-individualist maakte het den congressisten tamelijk moeilijk; overigens een gevat en aangenaam spreker, slaagde hij erin de discussies lang op te houden. 't Was trouwens een belangrijke vraag.

De opmerking werd gemaakt, dat huiseigenaren een soort van industrielen of handeldui zijn. Zij beoefenen de verhuur-industrie en hebben evenmin eenige aanspraken op gemeentelijke ondersteuning of hulp als andere beroeps-menschen wien heilichheid in de wereld gaat. Laten zij een bond stichten en zichzelf helpen. Er werd een voorbeeld gesteld. Een slachter koopt van een boer een koe op voorwaarde dat het beest gezond is. De boer gelooft dat het dier zonder gebreken is en levert het naar het slachthuis. Daar blijkt de koe na slachting voor verbruik ongeschikt wegens tuberculose. De slager betaalt de koe niet; de boer licht een groot verlies. De gemeente vergoedt den boer zijn beest niet. Is presic hetzelfde met den huizenhandel; op welken grond wordt nu den een wel, den ander geen hulp verleend?

Stemmen uit het congres antwoorden, dat het hier een algemeen welzijn geldt. Maar bij de koe dan? De Parijsche gezondheidschef meent de oplossing gevonden te hebben. De wetten veranderen, worden strenger; verboden of keuren thans als ongezond af, wat eenige jaren geleden nog gezond was. Ergo de wet, d. i. de gemeenschap, heeft hier iets goed te maken. Daar sprong de individualist op, en haalde het geval aan van een fabrikant, die door de wet tot een hervorming van zijn bedrijf, tot het aanschaffen van verbeterde machines, vermindering van zijn werkplaats gedwongen wordt. De Parijsche heer Juillierat verklaarde zich geslagen.

Een van de afgevaardigden der kleine Amerikaanse republieken maakte van het doode punt gebruik, om in den breede (naar aanleiding van het koeken-voordeel) te gaan vertellen, hoe te zijnen de verkeering geregeld was. En toen het congres uit zelf-respect den man maar niet in de rede viel, maar door liet praten over een en gezondheid, waar liet zich hier om de gezondheid van menschen handelen, toen trachtte hij nog een vervolg te geven over de behandel-ing van dode honden of miltvuur bij paarden. Met twee woorden en een zwenking van zijn groote oogen maakte De Meuron een einde aan deze kalver-rede.

Intusschen zat men nog altijd met de conclusie in het meeras, toen een paar aanwezigen vielden, dat een mooi en goed ding gevaar liep. Men was immers gekomen om iets definitiefs te bereiken; had de gemeente niet helpend ter zijde, dan gebeurde er niemant. Het grootste deel der huiseigenaren van dergelijke personen zijn menschen, die aangetrokken kunnen van wat de kratten afbrengen. Van dat soort zelfs

WEERBERICHT

van de Filiaal-inrichting te Amsterdam van het Koninkl. Nederl. Meteorologisch Instituut. Maandag 10 September (6 u. v.m.)

Over West-Europa ligt een gebied van hoogen druk, met kern over de Britsche eilanden. Hoogste bar. stand 771.2 te Valencia. Een depressie over N.O.-Europa, welke zich sinds gisteren over Noord. Rusland verplaatst, zendt een secundair minimum over de Oostzee. Het netwerk over N.O.-Europa meest bewolkt of betrokken veler bij Noorden- tot Westenwinden veroorzaakt en te Kopenhagen en in 't Noorden van ons land regent bij overvloedig afwisselend bewolkt weder. Laagste bar. stand 766.1 te Wisby. Ook over 't Noordelijk deel der Britsche eilanden is het meest bewolkt of betrokken bij uitlopende winden, terwijl langs het Kanaal en over Frankrijk de bewolking meest gering is.

De temp. is meest gedaald en ligt over Noord. Europa een weinig beneden de normale. De barom. bij ons was hedenmorgen schommelende.

Verwachting: Afwisselend bewolkt weder, met tusschenlopende regenbuijes. Hoogste temp.: 21.6° C. (71° Fahr.) te Nice. Laagste „: 7.2° C. (45° „) te Bodø.

Verwachting wind: N.W. tot Noord.

WAARNEMINGEN IN NEDERLAND.

Barometer	Therm.	Wind	Barometer	Therm.	Wind
7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.	7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.
Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.
Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking
Richting	Richting	Richting	Richting	Richting	Richting
Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht
7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.	7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.
Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.
Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking
Richting	Richting	Richting	Richting	Richting	Richting
Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht
7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.	7 u. Gr.	10 u. Gr.	10 u. Gr.
Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.	Stand in mm. Hg.
Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking	Afwijking
Richting	Richting	Richting	Richting	Richting	Richting
Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht	Kracht

Grootste Barometerverschil in Nederland,

voor kleine verbouwingen hebben zij geen middelen; een bond van deuziken is al even vermergend om iets te doen als elk voor zich.

De inleider betoogde, dat hij bovendien niet gedacht heeft aan schenking van groote of kleine sommen. Hij stelt zich de zaak zo voor, dat de gemeente afzonderlijk z.g. gezondheidsfondsen ter beschikking van deze huiseigenaren stelt. Uit deze fondsen zullen voorschotten verstrekt worden onder zekere bepalingen en voorwaarden, tegen geregelde afbetaling. Zoo wordt het mogelijk de menschen te bewegen tot reparaties, die zij in éénmaal niet kunnen betalen, en daarom niet uitvoeren.

In dien geest werd met meerderheid van stemmen het voorstel aangenomen.

Nog eenmaal en nu voor het laatst, want de heeren slopen de een na den ander weg, en een politieke storm opstak. Voorgesteld werd de uitvoering der gezondheidsvoorschriften op te dragen aan een „zelfstandige commissie“. Het was een treurige gebeurtenis van verschillende zijden te hooren verzekeren, dat in Frankrijk en in België uitstekende voorschriften en maatregelen bestaan — maar niet kunnen uitgevoerd worden. Klaagt men over deze toestanden bij den burgemeester of bij de leden van den Gemeenteraad, dan komt immer hetzelfde antwoord: „Wij kunnen niet; wij willen wel. Wij zijn aan onze kiezers gebonden. Maak ons vrij van deze verplichtingen of bescherm ons tegen onze vrienden.“

Daarom wilde het congres „een zelfstandige, onafhankelijke commissie“. Men zocht naar een passende omschrijving, bepoking en volmacht. Een der Fransche afgevaardigden wies er op dat men zich op gevaarlijk terrein, inmenging in de wettelijke regeling van andere staten, ging wagen. Elders, waar dergelijke ongezonde politieke verhoudingen tusschen kiezers en gekozenen niet bestaan, daar zal men vragen: waaraan ontteent deze gezondheidscommissie haar mandaat, tenzij in de benoeming en handhaving door de gestelde autoriteiten?

Eindelijk werd een oplossing gevonden in deze omschrijving: „eene commissie onafhankelijk van een plaatselijke regering.“ Met een tikje van zijn potlood verklaarde De Meuron de zitting voor gesloten.

Buitenlandsche Kroniek.

Het aantal vluchtelingen uit Rusland neemt steeds toe en heeft een tot nu toe ongekeerde hoogte bereikt. Naar Duitschland komen er dagelijks, via Ruhlleben, meer dan 2000, die aan de overzijde van den oceaan een nieuw vaderland willen zoeken. In speciale treinen worden zij gebracht naar Hamburg en Bremen, waar zij de zeereis aanvaarden. Onder de Joodsche gezinnen zijn er vele zonder een volwassen mannelijk hoofd. De meeste echtgenooten en meederjarige zonen zijn vermoord.

De boeren in 't Russische binnenland beklagen zich niet meer tot het in brand steken van de huizen der landeigenaars, maar hebben er thans iets nieuws op gevonden om het der tegenover lastig te maken. Te Djalny (gouvernement Stavropol) hadden vijf boeren zich laten aanstellen tot agent van politie. Daarop werd door twaalfhonderd boeren een vergadering gehouden, waarin het besluit werd genomen, om aangezien de landelijke politie tot taak heeft maal en perk te stellen, in het belang van de eigenaars en de regering, aan de geweldtenden der uitgehongerde en verdrukte boeren, aan lieden uit den landbouwenden stand te verbieden dienst te doen bij de politie, op straffe van verlies van hun aandeel in den gemeenschappelijke grond („mir“) en dan uit hun woonplaats verjaagd te worden. Ook de soldaten uit den boerenstand, die hun medewerking verleenen bij het dempen van opstanden, zullen hun aandeel aan den grond verliezen en na afloop van hun dienstdienst niet meer toegelaten worden in hun oude woonplaatsen.

Het voorbeeld van Djalny heeft navolging gevonden. In tal van plaatsen werd een soortgelijk besluit genomen. Het gevolg zal zijn, dat gevallen van dienstweigering steeds talrijker zullen worden, daar de boeren, die met of tegen hun zin, bij de politie of het leger dienen, niets minder gaarne zullen verliezen dan hun recht op den grond.

Te Wladivostok is door eenige gawdiënen weder een sterk boevenstukje uitgehaald. Op het agentschap van de staatsbank aldaar vervoegde zich een officier met twee soldaten, gewapend met geweren, en nam daar een bedrag van 107.000 roebel in ontvangst, bestemd voor het 36e regiment. Kort daarop bleek, dat de boeven op slinksche wijze zich de uniformen hadden weten te verschaffen, maar zij waren intusschen gevloden en het geld met hen.

De rekening van de stad Berlijn over het boekjaar 1905-06 sluit met een batig saldo van 11.462.825 mark. In dit bedrag zijn echter begrepen ruim 4½ miljoen mark als batig saldo van 1903 en ruim 2½ miljoen mark, verkregen door het verkoopen van stukken grond voor aanleg van gasfabrieken, welke gronden gekocht en betaald zijn uit een leening, die intusschen weer afgelost is. Trekt men deze beide buitengewone inkomsten er af, dan bedraagt het overschot dus netto 4½ miljoen mark.

Dezer dagen vergadert te Hannover de Bond van nationaal-liberale jongelingsverenigingen in Duitschland. Er werd een voorstel aangenomen in het voorjaar van 1907 een buitengewone partijdag te houden, om het program uit te breiden. Ook werd een voorstel aangenomen, om in alle kiesdistricten commissies te vormen uit oude en jonge nationaal-liberalen tot het stellen van kandidaten en het treffen van andere voorbereidende maatregelen voor de verkiezing van 1908.

Bij de enthuïasme van het standbeeld van Frederik den Grooten op den Pfaffenberg in Silezië, hield de Duitse keizer een rede, waarin hij als hertog van Silezië den bewoners van dat land zijn dank bracht voor de sinds 150 jaar aan de Hohenzollern bezeten afhankelijkheid. Na gewezen te hebben op den toestand, waarin zijn groote voorzaat zich daar ter plaatse had bevonden, vervolgde hij: „En dus hoop ik, dat in vast vertrouwen op de goddelijke hulp en leiding, niet alleen mijn Sileziërs, maar mijn geheel volk zich zullen vinden aan de taak, die de Hemel hun oplegt en dat van

dezen steen en het legerkamp van Bunzelwitz de overtuiging zal overgaan op het Pruisische volk, dat, als wij ook eens in een dergelijken toestand mochten komen, wij, zoo God wil, ons ook op dezelfde wijze daaruit zouden redden, door op Hem te vertrouwen, maar ook door innig verbonden te blijven en de gaven, die ons geschenken zijn, tot het uiterste toe te gebruiken en bovenal door samenwerking in liefde tot het vaderland. Dan bestaat er geen vrees voor de toekomst van ons land en volk.“

De bakkersstaking te Bordeaux is geëindigd. De werklieden hebben hun zin gekregen; ze zullen bij beurten een dag vrijaf hebben en hun loon wordt verhoogd.

De Fransche manoeuvres zijn geëindigd. De minister van oorlog Etienne gaf terecht de vreemde officieren een feestmaal, waaraan de gouverneur van Parijs, generaal Dalstein en andere hooggeplaatste Fransche officieren deelnamen. Een redevoering van minister Etienne werd door den oudste der vreemdelingen, den Spaanschen generaal Suarez Gonzales, beantwoord met een „leve president Fallières!“

Minister Etienne dronk in het bijzonder op den koning en de koningin van Engeland, en verzocht den aanwezigen Engelschen officieren het vorstenpaar zijn eerbiedige hulde over te brengen. Generaal French bedankte voor deze bijzondere hulde en was nu reeds verheugd over het denkbeeld dat de Engelsche officieren eens in staat zouden zijn de bewijzen te geven dat zij zeer getroffen waren door de Fransche hartelijkheid en vriendschap.

De algemeene vergadering der Britsche vakverenigingen heeft met een meerderheid van 210.000 stemmen (ongeveer ruim 4 tegen 3) zich verklaard voor een samengaan der verschillende groote arbeidersbonden. Voorts werd besloten den 1en Mei als rustdag te vieren, voor zoover dit mogelijk is zonder nadeel voor de belangen der arbeidende klasse. Ondersteund zal een wetsvoorstel worden, dat het parlementair Ward — een werkmans — zal indienen ten einde het feit strafbaar te stellen dat een arbeider ontslagen wordt omdat hij tot een vakvereniging behoort. Ook werd nog de wensch uitgesproken, dat een merkteken worde aangebracht op alle waren die door leden van vakverenigingen zijn gemaakt, ter onderscheiding van die welke door niet-leden en volgens het sweating-systeem vervaardigd zijn. Afgestemd werd met een meerderheid van ruim 4 der stemmen een voorstel van Ben Tillett tot instelling van een algemeene schiedrecht over arbeidsgeschillen met zeer ruime bevoegdheden. Het werd vooral verdedigd in het belang van de vrouwen en kinderen, maar de meerderheid achtte het bedenkelijk, dat de uitspraken van zulk een scheidsrecht steeds verbindend zouden zijn en gaf de voorkeur aan het optreden der afzonderlijke vakverenigingen.

Enige Britsch-Indiërs beginnen in Bengalen er rond voor uit te komen, dat ze van het Engelsche beheer hun bekost hebben. De inlandsche „Bando-matara“ zegt o. a. het volgende: „De tijd is gekomen, dat we in het belang van de waarheid, den burgerlijken vooruitgang en de vrijheid van het volk, onze Britschen vrienden duidelijk zeggen, dat hoewel we dankbaar zijn voor al hetgeen ze voor ons hebben gedaan, voor hunne opofferingen om ons hun juk lichter te doen dragen, niet langer wenschen te dulden door hen te worden geleid bij onze pogingen voor staatkundigen vooruitgang en bevrijding.“

Hun gezichtspunt is niet het onze. Zij trachten de regering van Indië populair te maken, maar passen daarbij een zuiver Britsche regeringswijze toe. Wij wenschen een autonoom Indië, geheel onttrokken aan het Engelsche toezicht.“

Het is Zaterdag op het congres voor Pool-onderzoek te Brussel vrij heftig toegegaan. Er werd gesproken over het benoemen van een commissie, belast met het uitwerken van een plan voor een internationaal Pool-onderzoek.

De heer Leconte, die deelnam aan de Belgica-expeditie, stelde voor tot leden der commissie te benoemen alle aanwezigen, die behoorden tot den staf van een expeditie.

De Fransche afgevaardigde Charcot zag liever een commissie benoemd, bestaande uit drie of vier onderzoekers. Doch werd op het plan-Leconte ingegaan, dan stond hij er op dat ook twee heeren van den staf zijner expeditie zouden benoemd worden, al waren zij niet op het congres aanwezig.

De vergadering had hier geen ooren naar. En de Fransche afgevaardigden Rabot en Charcot namen reeds hun hoed en stok. Burgemeester De Mot diende een verzoeningsvoorstel in. Het aantal leden van de staf der expedities zou 260 beperkt worden, dat het aantal onderzoekers in de meerderheid bleef. De vergadering kwam tot kalme, maar was toch te opgewonden om te stemmen.

Tot leden van de internationale studiecommissie werden o. a. benoemd de Nederlanders jhr. Spielman en baron H. van Asbeek, die aan enkele tochten van den „Willem Barents“ hebben deelgenomen.

De onlusten in Fiume zullen waarschijnlijk gevolgd worden door een diplomatiek naspel. Wat ook wel te verwachten was. De Italiaansche consul te Fiume heeft in opdracht van zijn regering verzet aangehouden bij den banus van Kroatië en bij de regeringsautoriteiten te Sussak wegens het vervolgen van Italiaansche staatsburgers te Sussak.

Zooals een telegram in ons avondblad van Zaterdag reeds berichtte, is door het te Rome vergaderd conclave van de Jezuïeten orde tot generaal gekozen Pater Franz Xavier Wernz. De nieuw-gekozen is een Duitser; hij werd op 4 Dec. 1842 te Rottweil in Wurtemberg geboren. Pater Wernz was tot dusver professor in het kanonieke recht aan de Gregoriaansche universiteit te Rome en sinds 1904 rector dezer instelling. Hij staat bekend als een groot geleerde in zijn vak. Pater Wernz is de 25e Jezuïeten-generaal en de tweede van Duitse afkomst. Eerst bij de derde stemming werd hij gekozen. Er waren 71 kiezers, die zich reeds sinds 8 dagen te Rome bevonden. Bij de eerste stemming waren de stemmen zeer verdeeld, daar volgens den regel der

Jezuïeten vooraf geen overleg wordt gepleegd. Toen Pater Wernz zijn verkiesing werd medegedeeld, zeide hij: „Domine, non sum dignus, maar de wil van God en St.-Ignatius geschiede“. Na afloop der verkiezing begaf het gehele conclave zich naar de kerk, waar de kiezers den nieuwgekozen generaal hulde brachten.

Over den uitslag laat de „Tribuna“ zich aldus uit: Deze verkiezing is geheel en al in overeenstemming met de thans in het Vaticaan heersche denkbelden. De Jezuïeten hebben hunne voldoening te kennen willen geven jegens Duitschland, dat zijn poorten voor hen opent, terwijl men hen uit Frankrijk verjaagt. De verkiezing is een vijandige staatkundige betooging tegen Frankrijk, in dien zin, dat voor de klerikalen al wat Duitsch is als vijandig jegens Frankrijk wordt beschouwd.

Verder deelt het blad ten bewijze van Duitschlands wassenden invloed op het Vaticaan mede, dat de Paus het plan heeft twee nieuwe Duitse kardinaals te benoemen.

De Amerikaansche commissie voor het Panama-kanal is eindelijk tot de overtuiging gekomen, dat slechts met behulp van Chineesche koelies de doorgraving ondernomen kan worden. Blanke arbeiders zijn in dit moordend klimaat volstrekt onbruikbaar en de negers, die men aan het werk heeft gezet, zijn ook al niet geschikt bevonden. President Roosevelt heeft daarom, ondanks de heftige protesten der arbeiderspers, met koelie-leveranciers een contract gesloten voor de levering van 2500 Chineesche koelies. Voorwaarden zijn: leeftijd van 21 tot 42 jaar, bekendheid met grondwerk, volkomen gezondheid en herkomst uit een strek, welks klimaat met dat van Panama overeenkomt.

Hoe echter deze daad van president Roosevelt overeen te brengen is met de wet, die den invoer van Chineesche werkmachten in de Vereenigde Staten verbiedt, is niet recht duidelijk. Wel heeft de heer Shonta, de voorzitter der Panama-commissie, verklaard, dat hij het oordeel der eerste juristen in Amerika heeft ingeroepen en dat deze hem verklaard hebben, dat de invoer van Chinezen voor de kanaalzone in Panama niet geldt, maar dat het in onverklaarbaar, waarom wel de Dingley-wet in die zone van kracht is en de Chinezenwet niet.

Volgens een telegram uit Havana aan den „American“, heeft generaal Guerra verklaard niets te weten van een wapenstand, die president Palma met generaal Guzman zou hebben gesloten. Guerra heeft twee bruggen van den westerspoorweg, tusschen Pinar del Rio en San Luis, toebehoord aan een Engelsche maatschappij, in de lucht laten vliegen.

De opstandelingen schoten op een gewapenden trein met regeringstroepen en ammunisie en, zonderling genoeg, beantwoordden de soldaten het vuur niet, maar stormden terug naar Paso Real.

Met de hervormingsbeloften in Perzië schijnt het te gaan als in Rusland: praktisch blijft alles bij het oude. De verkiezingen voor de volksvertegenwoordiging hebben nog niet plaats gehad. De geestelijkheid heeft het ontwerp van den groot-vizier voor een verordening op het vormen van een parlement verworpen en een eigen ontwerp samengesteld, dat echter nog niet door den Sjah is goedgekeurd.

In een den 9en September gehouden vergadering van industrieelen en kooplieden werd de houding der regering sterk gelaakt. Niettegenstaande de geestelijkheid aanbeval nog eenige dagen geduld te hebben, stelde een zeer gezien koopman voor dadelijk de bazars te sluiten. Vijf en twintig menschen begaven zich daarop naar het Engelsche gezantschapsgebouw met het doel daar te blijven, tot de Sjah het ontwerp onteekend en den groot-vizier een eenige andere hoogwaardigheidsbekleeders, die als tegenstanders van de hervormingen bekend staan, ontslagen heeft.

Intusschen zijn de bazars gesloten, en zoeken vele menschen hun toevlucht in het Engelsche gezantschapsgebouw.

Enigen tijd geleden brachten de bladen het bericht van een uiterst streng vonnis, uitgesproken door een Japanschen krijgsvaag over twee zeeofficieren, zonder dat eigenlijk bleek, wat de mannen misdreven hadden. Bijna's latere berichten was de toedracht dezer zaak als volgt: Op 27 April 1904 hadden drie Russische kruisers het Japansche transportschip „Kinsjoe Maroo“ in den grond geboord en officieren en bemanning gevangen genomen. De bladen brachten allerlei verdichte verhalen over den heldenmoed der officieren, die, geen mogelijkheid zende, hun schip tegen de overmacht te verdedigen, „harakiri“ hadden gepleegd. Zoo als zulks in Japan gebruikelijk is, werden ze na hun dood hoog gevierd, in rang verhoogd en met riddersorden begiftigd. Na het sluiten van den vrede keerden ze tot algemeene verrassing naar hun land terug. Ze waren dus krijgsgevangenen geweest en de eerbewijzen waren aan onwaardigen verspield. Bij vonnis van den krijgsvaag werden ze derhalve gedegradeerd en uit het leger verwijderd. Dit ze voor de overmacht hadden moeten zwichten, werd niet in aanmerking genomen.

KUNST EN WETENSCHAPPEN.

Orgel-concert.

Het orgel in de nieuwe kerk der Doopsgezinden, aan het Oosterpark, is een voor de ruime tijd ingericht instrument, welks fraaie stemmen bijzonder passen bij het eigenaardig klank-coloriet, dat men bij niet-klassieke componisten, of moet ik zeggen bij die uit de periode na Liszt, gewoonlijk aantreft. Van daar dat de organist Evert Cornelis gistermiddag de eigenschappen van zijn orgel t helderst schijnen deed in stukken als het zangkrijg Adagio van Mendelssohn of den zoet-mijmering-wekkenden Liedesdroom van De Pauw. Doch ook 'n andere taak had hij zijn instrument oplegd, ook andere namen op zijn programma geplaatst. Brahms was er, en Max Reger en Bach. Beide laatste maakten zelfs groote belangstelling gaande, ware 't alleen reeds door het feit, dat de orgel-concerten van den ouden Cantor niet vaak gespeeld worden, en de Passacaglia uit Reger's Sonate op 33 evenmin op algemeene bekendheid zich bevoenen mag. We moesten erkennen dat dit orgel op deze kerkruimte niet bij machte

waren om de geweldige verbreding en stijging van dit sonate-deel, met hoeveel overtuiging ook voorgedragen, imposant te doen worden, maar belangwekkend was 't zeker om het in de diepte ingezet thema a-d, cis-b, fis-e, gis-fis te volgen in 'n aantal Variaties, die ik niet geteld heb, doch die met de kunstvolle veranderingen van materiaal ook veranderingen in muzikale stemming ons brachten: 'n rijkdom van vinding en uitdrukkingsvermogen, waarvan Reger ons telkens weer verstedt doet staan. Dit is geen oppervlakkige, door uiterlijken glans even aangehaald aandoende orgelmusiek. Kracht heeft zij in en door zich zelf. Als Bach's orgelmusiek. Van Bach's concert in A. kl. t. gaf de heer Cornelis een zorgvuldig licht en donker verdeeld, rhythmisch duidelijk, nagenoeg geheel correcte weder-gave. Hij deed zijn hoorders kennis maken met een „bewerker“, maar een die in het voorbeeld (viol-sonate van Vivaldi) jong, nieuw bloed wist te voeren: van den Venetiaan heeft Bach, voor den vorm der compositie, geleerd, maar met eigen kunst diens gegevens aangevuld. Ja, in deze orgelbewerkingen is het oorspronkelijke, zoo heeft Spitta meegedeeld, vaak merkwaardig door Bach uitgebreid. Het orgel was Bach's element bij uitnemendheid. Hoort de zinnrijke orgelstemmen in de Cantaten! Meer dan in enige andere begeleiding van den zang heb ik den organist bij de aria's uit twee Cantaten gewaardeerd. Hierin hief de harmonie van orgel met zang ons tot 'n hoogte, die in de liederen van Schubert, in een „O salutaris Hostia“ van Flégier of Gounod's „Pater Noster“ niet weer bereikt kon worden.

Bach is gezongen door Messchaert. Een bijvoeglijk naamwoord bij deze herinnering, die in het gemoed der vele, elkaar bij den ingang vindingende bezoekers der kleine kerk dankbaar leven blijft, schijnt overbodig. Misschien heeft de voordracht van het „Weichet, ihr tollern vergehlichen Sorgen“ nog meer indruk gemaakt dan die der eerste, uit de Cantate „Ach wie flüchtig“, maar wie zingt ze zo Messchaert na? Wat 'n genot, in de prachtig artistiek-intelligente opvatting van dezen kunstenaar mee te gaan, en zijn stem, die toch wel geluid van innigst zieleleven is, te hooren nu in de frisheid en kracht van den na-zomer, d. w. z. na den tijd van rust. Wat 'n gloed heeft zijn zingen over deze samenkomst in de kerk gespreid! Welk 'n weldoende warmte stroomde er in Schubert's „Kreuzzug“. En diens als „n zegen neerdalende „Litany“, deed hij door zijn sobere gevoeligheid niet ontroeren? — gelijk het „O salutaris“ en het „Onze Vader“, in Messchaert's zo edel stem-timbre, me deden bidden aller gemoed!...

Dit is toch de uitwerking der kunst, niet waar, dat zij onzen smaak loutert, dat zij verheert, „verklare“. Daarom vereeren wij haar, en de hoogbegaafden, die zo ernstig en trouw haar dienen als Messchaert.

S. Z.

Mahler
Gustav Mahler komt hier, waarschijnlijk reeds in October, de uitvoering zijner zesde symphonie — van welker eerste uitvoering op het Toonkunstenaarsfeest te Essen verslag gaven — zelf leiden in het Concertgebouw.

Naar wij vernemen heeft Mahler zijn achtste symphonie — de zevende is nog niet ten gebore gebracht — onlangs voltooid.

Tentoonstelling van Nederlandsch-Indische Kunst in het Stedelijk Museum.

Wij ontvangen het volgende schrijven, waaraan wij gaarne plaatsing verleenen: „Hedenmiddag kwam ik tot de allesbehalve aangename ontdekking, dat uit een patronenboek met gebatikte lapjes, hetwelk ter bezichtiging ligt op de tentoonstelling, een lapje verdwenen was.“

„De onderstelling ligt voor de hand, dat iemand, die gaarne het lapje wilde natekenen of bestudeeren, het lapje had genomen. Nu is mijn vriendelijke verzoek, dat zoo spoedig mogelijk onder convert te sturen aan mijn adres: „Stedelijk Museum te Amsterdam“. De tijdelijke eigenaar zou mij hiermede ten eerste verplichten, daar ik, door het verdwijnen van het lapje, dat een onderdeel van een uniek werk is, groote onaangenaamheden kan krijgen en dat kan, door spoedige terugzending, vermeden worden.“

„Juist met het oog om iedereen te leeren, liggen de boeken op de tentoonstelling voor een ieder ter bezichtiging: wel jammer, dat daar nu misbruik van gemaakt is.“

„Ik vertrouw evenwel, dat de persoon in kwestie zijn fout wel zal willen herstellen door terugzending van het lapje, dat voor hem nu waar is, en het bezit er van voor mij van groot belang.“

Amsterdam, 9 September.

L. LACOMBLE.

Grand Theatre.

Morgen (Dinsdagavond) zal het Grand Théâtre, wegens generale repetitie van het nieuwe Septemberstuk, gesloten zijn; Woensdag 12 September wordt de eerste voorstelling gegeven van *Heel Amsterdam naar den Harem!* Bijspels met zang, dans, coupletten enz. in drie bedrijven en een apotheose, naar het Fransch *Tout Paris au Harem*, vrij bewerkt door O. P. T. Bigot. De muziek voor dit stuk is van verschillende componisten en is gearrangeerd door den heer S. Kinsbergen, orkestmeester van de Variété „Flora“. In dit stuk zullen alle artsen van het Hollandsch Gezelschap mede spelen, terwijl daarvoor ook nog is geëngageerd, het Amerikaansche Dames Quartet „The 4 New-York Girls.“ Alle decoratie, costumes, rekwisieten enz. voor dit stuk benodigd, zijn te Parijs vervaardigd.

Architectura et Amicitia.

Woensdagavond a.s. opent het Genootschap de wintercampagne met een vergadering in „Parkzicht“, waarin door den heer Jos. Cuyper C.I. een causerie zal worden gehouden over „Bijdragen tot de heden-daagsche Bouwkunst“, met kunstbespreking.

Oldenzeel.

Jan Bogaerts.

Rotterdam, 8 Sept. 1906.

Leerling van de Antwerpsche academie, wekt deze schilder — schoon Noord-Nederlander van afkomst — sterke herinnering aan Belgische dan aan Hollandse tradities, en geeft ons een treffend beeld van den begaafden beginner, die, uit goede schoolvoortkomend, reeds over meer technische macht beschikt dan doorgaans het geval is, maar daarbij tevens van die deugdelijke eigenschap den bedenkelijken schakelarm vertoont. Zijn niet alledaagsche bewaamheid namelijk belemmert niet zelden onbevangen gevoelsuiting. Hij mist breedheid en durf; zijn schilderwijs is zorgvuldig, beschaafd, maar niet sterk van persoonlijk slag en naar het

peuterige zwevend. Zijn „Stilleren“ (6) is daarvan een sprekend bewijs. Het ziet er zeer degelijk uit, zowel wat betreft de compositie, als ten opzichte van kleur en vooral van stofuitdrukking. Maar uit al deze tralig geïmpreerde, leuwig geschilderde Lous X' zaken is geen mooi, immers geen treffend harmonisch, geheel ontstaan. Lofwaardig vlij en vaardigheid hebben aan dit stuk aanmerkelijk grooter deel, dan het geraffineerd sentiment, wat lijn-graai en broeze subtiliteit, dat men in een geval als dit zoo gaarne klaar uitgezogen zou zien. Dit bovenal hechten aan een op zich zelf verdienstelijke uitvoering is meer gebrek van zijn jeugd, dan een artistieke tekortkoming. Uit andere werken immers — landschappen en bloemstukken — blijkt dat hij niet van nature een angstvallige verf- en penseelblokker is, maar wel degelijk een gevoelige stemmingskunstenaar, die zich alleen nog maar van academische herinneringen behoeft te emanciperen om tot zelfstandige productie te komen. Deze tentoonstelling is naar geheel genomen vertoont een aantal tekenen en aangevegens een overwegend element van distinctie, dat is reeds zeer veel. De tijd zal denkelijk het te kort wel aanvullen. Portretten zijn voorlopig niet zijn beste aanbeveling. Wanneer ze niet van wereldstadigheid, gewikt elegance-vertoon zijn (zelfportret) vertoont ze een absoluut gemis aan psychologische diepgang, welk gebrek noch door ordonnantie, noch door kleur wordt goedge-maakt. Maar er zijn fraaie landschappen vol melancholische bekoring („De stridhoef“ 13 en 15), een gevoelige romantische „Maanacht“ (17), een vriendelijk bloemstuk (Rosen, 14) en een door opstelling van de oude voorwouffig-wel niet aantrekkelijk interieur „November“ (40), maar waarin evenwel een mooie verstedoorloep op daken en schoorsteenen opvallend is. In de alles kerk heeft een mooie aanleg aan den dag. Wanneer door schilder er van zijn indrukken, zonder een verwarden toevall van detailbehandeling dan zal hij ons eenmaal niet groot, maar beschaafd, waarlijk mooi werk verblijden.

A. v. V.

Reckers.

Rotterdamsche Vereeniging „Kunst en Nijverheid“.

Deze tweede tentoonstelling van de jonge vereeniging — de eerste was in Dec. jl. bij Oldenzeel — toont vooruitgang. Zij draagt een minder geprooneerd karakter van dilettantisme, in zoover verscheidene leden voor den dag gekomen zijn met waarlijk toonbaar werk, dat niet bebloet.

G. Altman is met zijn landschappen (o. a. „Voorjaars“ (13), „Duimpe“ (2) blijkbaar een „homme arrive“ in het heel kleine dan, en dus bij deze jonge striders minder goed op zijn plaats. Zijn werk is in het bekende Haagsche school-genre, zooals op de lijn Gorter-Gruppe c. s., en geeft dus geen aanleiding tot bijzondere verwachting. Plezieriger om te zien zijn de frische buitenstudies „In 't Veenland“ (17) en het „Stilleren“ (16) van H. P. Groen; de Dupont-achtige „Werksaarden“ van G. W. van IJperen (50); een niet onaardig „Gezicht op Spaarndam“ (9) van H. F. Boot; een wel knap, maar wat roestig interieur „Lezende man“ (34) van W. v. Nieuwenhoven, en „Studies naar de natuur met toepassing“ (31) van R. G. Dalsge. Een barokke (11) van mej. R. v. Dantzig vertoont bijzondere qualiteiten, die voorlopig nog vreemd zijn aan de niet onopgemaakte academische pleisters van L. Wensing. De leden moeten maar moed houden, langzaam-aan strevend naar beter kunnen ze wellicht eenmaal bereiken, dat hun Vereeniging met onderscheiding wordt genoemd.

A. v. V.

Toorop is van plan eenige ceramiekwerken, die hij zelf zal uitvoeren voor de St. Aloysius kapel in de nieuwe Sint-Bavokathedraal te Haarlem, in de fabriek Rosenberg te 's-Gravenhage te bearbeiten, waarmee wel enkele weken gemoed zullen zijn. (N. Ct.)

De St. Walburgkerk te Zutphen.

Onze correspondent schrijft: Het orgel is thans teruggebracht naar de plaats, waar het vroeger heeft gestaan, in het schip bij het begin van den toren. De noodige herstellingen aan de pijpen zijn onderhanden en men hoopt tegen het einde dezer maand zoover met dit werk te zijn gevorderd, dat ofschoon het niet voltooid, het orgel toch bij den kerkdienst zal kunnen gebruikt worden.

Men heeft nu een goeden blik gekregen op het gedeelte vloer, waaronder zich de crypt bevindt. Mocht het altaar daarvan in stand zijn gebleven, dan zoude dat nu gemakkelijk kunnen blijken. Slechts drie zerken zouden openlijk behoeven te worden, om na ont-graving van den zich daaronder bevindenden grond, de zaak tot klaarheid te brengen.

De kosten kunnen niet groot zijn, maar toch ontbreekt het daartoe benodigde geld.

Zouden niet een paar honderd gulden te vinden zijn, om dit voor liefhebbers onzer vaderlandsche monumenten zoo belangrijke onderzoek te kunnen ondernemen? Zou niet eene vereeniging, of wel een met middelen gezegend knuistminnaar hier willen helpen?

Rembrandt's Jouderville.

Dr. A. Bredius schrijft in de „N. R. C.“: „Dr. Hofstede de Groot schrijft den lip, die dezer dagen te Leiden de tentoonstelling kwam verrijken, aan Isaac Jouderville toe. Hij komt die toeschrijving gewaagd voor. Ik ken dat portret wel, waarop de valsche handteekening van Dou gezet was. En als men de fotografie er na ziet, lijkt die toeschrijving zoo gewaagd niet.“

„Maar de schilderwijze van dat stuk was anders. Het gezicht was glad geschilderd, het was zóó gedaan, dat men het de nood's voor een vroegere Dou kon laten doorgaan. Wie zou er aan denken, op deze schilderij Dou te zetten? De kop lijkt er op, maar zelfs als het hetzelfde model geweest is dat gedien heeft (het komt mij nu waarschijnlijk voor), dan zou dat nog geen bewijs zijn want Rembrandt en Livens hebben samen hetzelfde model voor hunne studies gebruikt en het kopje bij den heer Schuurleer (van Rembrandt) lijkt veel op den kop van Jouderville.“

„Mij dacht, dat de bewuste schilderij een der zeer vroege studies van Rembrandt was, waarop hij getracht heeft het lachen voor te stellen. Bode zegt ergens terecht, dat bij Rembrandt het lachen maar zelden gelukkig is uitgedrukt, en zelfs op een der laatste portretten, die hij van zichzelf schilderde (van Carstansen) is zijn lach een soort grinslach. Juist in dien vroegen tijd schilderde en etste hij zichzelf dikwijls lachend, 't best op het portret bij Warneck, nu bij Fred. Muller & Co. Ik herinner aan een lachend zelfportret uit de verzameling Esterhazy nu in Engeland, dat op de portrettentoonstelling in Den Haag was. M. i. is deze schilderij een dergelijke studie.“

Ned.-Ind. Kunsttentoonstelling te Krefeld.

De Nederlandsch-Indische Kunsttentoonstelling, die te Krefeld zal gehouden worden, belooft schitterend te worden. H. M. de Koningin heeft met de meeste welwillendheid eenige in het paleis aanwezige zeer belangrijke stukken van Oost-Indische Kunst-nijverheid voor deze tentoonstelling beschikbaar gesteld. De meeste inzenders der tentoonstelling van Indische Kunst en Kunst-nijverheid te Amsterdam hebben toegestaan, dat hunne inzending ook naar Krefeld wordt gezonden, terwijl belangrijke inzendingen uit

Indië werden ontvangen. Bovendien zullen een verzameling afgietsels van Hindoe-monumenten, alsmede gepolychromeerde houtsnijwerken afkomstig van Bali, Lombok en de Padangsche bovenlanden aanwezig zijn.

Belangstellenden, die nog voorwerpen voor deze tentoonstelling beschikbaar willen stellen, kunnen zich wenden tot den Secretaris van het Nederlandsch Comité, den heer E. A. von Saher te Haarlem.

Door wijlen den heer J. H. Bredenberg is aan het fonds der Maatschappij „Caecilia“, f 1000 vervaakt.

Bataafsche Genootschap.

De tweejaarlijkse algemeene vergadering van het Bataafsche Genootschap der proefondervindelijke wijsbegeerte, is Zaterdagmiddag in de lokalen van het Genootschap te Rotterdam gehouden.

De praeses-magnificus, de heer F. B. S. Jacob, heette de aanwezigen welkom in deze stad, die voortdurend gebruik maakt van de uitkomsten der wetenschappelijke onderzoekingen, om die in de midden van haar nijverheidsbevolking ook een kernpunt van wetenschap heeft.

Het jaarverslag werd uitgebracht door den president-directeur, dr. G. J. W. Bredius. Daarin wordt, na herdenking der verlieden die het genootschap geleden heeft, o. a. meegedeeld, dat tot directoren benoemd zijn de heeren dr. Van Dorsten en dr. Bittikofer; tot leden-honoraire de hoogleraren Van 't Hoff, Lorentz, Hugo de Vries en Van der Waals; voorts dat prof. Lorentz bereid was het genootschap te vertegenwoordigen op de Franklinfeesten te Philadelphia. (Franklin is een der eerste leden-correspondenten van het genootschap geweest.) Aan een verzoek van dr. Dek-huizen om financieelen steun kon — zegt het verslag — wegens den staat der geldmiddelen, niet voldaan worden.

Aan de orde was de behandeling der adviezen omtrent de antwoorden op de prijsvragen 1904, 1906 en 207, voorkomende in het program 1904 van het Genootschap.

A. Prijsvraag 208 luidde: „Het Genootschap vraagt een vernieuwd onderzoek der thaliochloine-reactie en bepaaldelijk een proefondervindelijke studie aangaande de scheikundige geardeheid en de structuur der zuivere thaliochloine.“

Hierop was een in 't Duitisch gesteld antwoord ingekomen met den titel: Beitrag zur Kenntnis der Thalliochloine-Reaktion. De drie adviezen over dit stuk loopen nogal uiteen. Eenzijdig werd het een zeer verdienstelijke, maar onvoldende arbeid genoemd, waaraan het onvoldende gebruik van zilveren met daillo toegevoegd, van moogen worden: de beide andere adviseurs meenden echter dat, het verdienstelijke van den arbeid daarlagten, goed antwoord gegeven is op de gestelde vraag, een bekroning dus niet aanbevelen kan worden.

B. Prijsvraag 166 luidde: „Niettegenstaande de hoogst belangrijke uitkomsten, die de onderzoekingen van H. F. Weber, ten opzichte van de specifieke warmte van de verschillende vormen van koolstof

Van Hornbostel uit Berlijn; 4. aesthetiek, voorzitter prof. Rietsch uit Praag; 5. muziekgeschiedenis tot de 16e eeuw, voorzitters prof. Riemann uit Leipzig, Wagner uit Freiburg en Thürlings uit Bern; 6. instrumentale muziek, voorzitters drs. N. en B. Bazel, Obriest uit Weimar en Max Seiffert uit Berlijn; 7. opera, oratorium, cantate, lied, voorz. Dr. Schiedermair uit Marburg; 8. muziekinstrumenten, voorz. Dr. Hammerich uit Kopenhagen, Scheurleer uit Den Haag, Mahillon uit Brussel; 9. muziekonderwijs aan universiteiten enz., voorz. Dr. Maclean uit Londen, Dr. Spiro uit Rome.

Er zijn bovendien enkele concerten, waarin oude muziek wordt uitgevoerd, en gezellige bijeenkomsten. Men kan zich aanmelden bij Dr. Bernoulli, universiteitsbibliotheek te Bazel.

De Deutsche romanschrijver Wilhelm Raabe, die, zoals wij deze dagen herinneren, Zaterdag 75 jaar werd, ontving van alle zijden bewijzen van hartelijkheid.

Te Kufstein is een standbeeld onthuld van den bekenden staathoudkundige Friedrich List.

Te Dresden is voor het eerst opgevoerd een reusrol van Karl Rössler, „Der reiche Jüngling“, geheten, dat het ontstaan van het Christendom uit het Jodendom en met medewerking van de Griekse filosofie schildert. Het stuk heeft uit een filosofisch en theologisch oogpunt betekenis, maar ook dramatisch schijnt het wel belangrijk te zijn.

Te Bad Nauheim is in den onderdom van 48 jaar overleden Wolfgang Kirchbach, de schrijver van de romans *Salvator Rosa*, *Kind der Reichs*, *Das Leben auf der Walde*, van de toneelstukken *Wahlberg*, *Die letzten Menschen*, *Des Sonnenreiches Untergang* enz.

Antoine.

Hoe vast Antoine besloten heeft het Odeon, en het onder zijn bestuur staat, tot een vooruitstrevend theater te maken, blijkt wel daaruit dat hij, vernomen hebbende dat de zeer moderne schrijver Saint Georges de Bouhélier, schrijver van *Le roi sans Couronne*, een nieuw stuk, *Les Esclaves* gereed had, dezen heeft aangeboden het te spelen, zonder dat hij het gelezen had. Het „Tweede Théâtre Français“ schreef hij aan den dichter, behoort m.i. te uwer beschikking te staan.

In den Plantentuin te Parijs is een buste geplaatst van den scheikundige Frémy.

Strauss' „Salome“ wordt 20 December te Turijn opgevoerd. Gemma Bellincioni zal in Italië de hoofdrol creëren.

Te Savognino in Grauwubunderland is een gedenkplaat aangebracht aan het huis waar Gedenkplaat van 1886 tot 1894 woonde.

Kon. Academie van Wetenschappen.

In de heden gehouden vergadering van de Koninklijke Academie van Wetenschappen deelde Mr. N. F. van der Berg, directeur der Nederlandsche Bank, belangrijke mededeelingen uit het oud-archief der instelling over de plannen van den koninklijken minister, Willem I, voor de oprichting van een Staatsdomeinbank en een Stadsdomeinbank. De Domeinbank zou zich op uitgebreide schaal met creditoperaties onbegrensd houden, en haar biljetten aan toonder waren bestemd om naast die der Nederlandsche Bank een plaats in het verkeer te gaan innemen. De Giro-bank zou ten gerieve van den handel de voormalige Amsterdamsche Wisselbank moeten vervangen. Geen van beide plannen kwamen tot uitvoering, maar ze gaven intusschen aanleiding tot eeuwigdurende beraadslagingen en gedachtenwisselingen van het bestuur der Bank met het bestuur van Staat en Stad. Van een ander is toentertijd, wegens het gestreng in acht nemen der bij art. 58 van het octrooi aan de directie en alle banken der Bank opgelegde geheimhouding omtrent alle zaken de Bank betreffende natuurlijk niets uitgelekt, waarom de mededeelingen van Mr. van der Berg, als een bijdrage tot de nog weinig bekende geschiedenis der Nederlandsche Bank gedurende haar eerste bestaanperiode (1814-1839) van groot belang zijn.

Gelijk wij hierboven reeds aanduidden waren de belangen der Ned. Bank rechtstreeks betrokken bij de oprichting der Staatsdomeinbank, en de directie vroeg zich met bezorgdheid af of de bevoegdheid, verleend aan de Domeinbank, te eeniger tijd misschien afbreuk zou kunnen doen aan de bij art. 3 van het octrooi van de Ned. Bank onvoorwaardelijk gewaarborgde gunst, dat gedurende den loop van dat octrooi, dat is tot 31 Maart 1839, aan geen andere corporatie, sociëteit of compagnieschap binnen deze landen, zou worden verleend gelijk octrooi, nochtan eenige der faculteiten, voorrechten en gunsten aan deze (de Nederlandsche) Bank verleend.

Zij vroeg daarom, op advies van Mr. Bondt, haar advocaat-consulent, ter harer geruststelling en niet om een rechtstreeks verzet tegen de domein-loterij wet te beginnen, inlichtingen aan den minister Elout.

Dat gevolg hiervan was dat de Koning zijn verlangen te kennen gaf, den president en de directie van de Domeinbank te zien, en zelf van Z. M. het oomgank van hun schrijven uitte zien. Aan die uitnodiging voldeden president Hodson en de medirectie Mogge Mulman, en van hun onderhoud met den Koning vinden we uitvoerig verslag in de notulen der directievergadering na hun terugkomst gehouden.

Mr. van den Berg legde er den nadruk op, dat dit verslag hoogst belangrijk is, omdat het wijst, dat de veel bestreden domein-loterij wet van 1822 evenzeer aan staatkundige overwegingen als aan financiële zorgen haar ontstaan te danken had.

De Koning gaf n.l. te kennen, „dat door de bewoners der Zuidelijke gewesten meermalen aanzoek was gedaan om te worden bevoorrecht met een soortgelijke instelling als waarvan de Noordelijke door het etablissement der Nederlandsche Bank het genot hebben; „dat dit etablissement nimmer pogingen hebbende gedaan om, na de toevoeging der Zuidelijke Provinciën haar octrooi ook op dat gedeelte des Rijks toepasselijk te zien verklaard en geen succursale of correspondenten in die streken hebbende gesteld, door het als het ware vacant laten van die gelegenheid geacht zoude worden afstand te hebben gedaan van hare eventuele rechten op uitsluitende bankoperaties ook aldaar; „dat Hoogstdezelve, uit hoofde daarvan is te rade geworden en gemeend heeft, dat verlangens van de Zuidelijke Provinciën te kunnen overeenbrengen met een pecuniële behoefte van de schatkist, uit welke beide oogpunten misdien het aanstaande Domeinbestuur en deszelfs handelingen moeten worden beoordeeld; „dat intusschen, wel verre van immer de bedoeling geweest te zijn of te kunnen worden om de Nederlandsche Bank in het minste te benadeelen, of haar niet te handhaven bij hare verkregen voorrechten, Hoogstdezelve de vaste overtuiging meende te hebben, dat bij de

inrichtingen tot wederkeerig nut en voordeel werkzaam zullen kunnen zijn; „dat immers en in alle geval de Nederlandsche Bank in de onafhankelijkheid van haar bestuur eenen vasten waarborg had voor het vrij en onverlet bedrijf van hare handelingen, terwijl zij ten overvloede de overtuiging behoorde te hebben, dat het bestaan van de oudste der beide zusters nimmer aan de welvaart van de jongere zuster zou worden opgeofferd.“

Met dit Kon. bescheid keerde de commissie terduch huiswaarts. Tevens had zij echter een overduidelijk gehad met minister Elout die den volgenden dag in een particulier schrijven aan president Hodson vroeg, of de directie de goedheid wilde hebben hem te doen weten, wat h. i. z. zou moeten worden gedaan, om „tot bepalingen te komen, die alle zwaarigheden met betrekking tot de Nederlandsche Bank gerezen uit den weg zouden ruimen“. Als gevolg hiervan had nu Bondt een onderhoud met den Minister, waarbij deze hem verzekerde dat van zijn kant hoogstwaarschijnlijk geen tegenstand zou zijn te wachten ten opzichte van de volgende hem door Mr. Bondt overgebrachte wenschen der directie.

„1. dat het Domeinbestuur geene bevoegdheid of disconto te Amsterdam zal doen, noch ook in zoodanige andere plaatsen waar de Ned. Bank a h. o. correspondenten zou willen etablisseeren; „2. dat ingeval onder de beleenbare voorwerpen aan het Domeinbestuur veroorloofd zoodanige werden aangeleverd, welke de Ned. Bank zoude kunnen wenschen mede voor haar beleenbaar te zijn, het Octrooi en Reglement van de Bank daartoe in behoorlijke vorm zoude kunnen verwachten de vereischte uitbreiding te bekomen; „3. dat het Domeinbestuur opzettelijk den cours van interesten voor beleening en disconto's onder eenen gebleefde gelijkheid met den tijdelijken cours van soortgelijke operatiën van de Ned. Bank zoude worden gebracht en gehouden“.

Intusschen vond het ontwerp reeds van andere zijde ernstige bestrijding. Zou was voor Van Hogendorp de domein-loterijwet (door het loterij-karakter) uit den boze, gelijk hij in de door hem voorgezeten afdeling der Kamer uiteenzette. Bovendien was hij tegen de uitgifte van het domeinpapier, omdat daardoor „de massa van het in omloop zijnde contact geld verre boven de behoefte van het land zoude aangegroeit“. Zijne sectie was derhalve niet met goedkeuring van de Kamer verwierp ten slotte het wetsontwerp met 75 tegen 20 stemmen. Aan den Koning werd verzocht het ontwerp in nadere overweging te nemen. Het eind was, dat eenigen tijd daarna een onvolledige Kamer met 39 tegen 21 stemmen, een ontwerp aannam, waarbij aan den Koning in vollem eigendom werden „overgegeven zoodanige domeinen als een zuiver inkomen van vijf tonnen gouds opbrengen“, en dit besluit leidde weer tot het Kon. Besluit van 28 Aug. 1822, om de aan den Koning „als patrimonieel goed“ afgestane domeingederen te doen strekken „tot een fonds en onderpand“ eener te Brussel op te richten „naam. maatschappij“, ten doel hebbende „het gerijfde landbouw, fabrieken en handel, en om tevens tegen een matigen interest de geluut te verstrekken, welke tot het kweeken en uitbreiden der gewichtige takken van volksrijk voreisch worden“.

Dit Kon. Besluit is de grondslag geworden van de Algemeene Nederlandsche Maatschappij ter begunstiging van de Volksrijt, die nog heden ten dage als „Société Générale de Belgique“ een voornaam en eervol plaats onder de kredietinstellingen aan onze zuidelijke naburen inneemt.

De maatschappij mocht echter in hare handelingen nimmer inbreuk maken op de voorrechten der Ned. Bank. Later is de Ned. Bank zelfs als agent van de Maatschappij opgetreden, tot de gebeurtenissen van 1830 daar aan een einde maakte.

Ook over het tweede onderwerp deed Mr. van den Berg interessante mededeelingen. Den 30sten September 1824 ontvingen president en directie van der Ned. Bank van Burgemeester en Wethouders der stad Amsterdam een uitnodiging, om eene commissie te willen benoemen en haar te doen deelen aan eene conferentie, tot beraming van middelen, waardoor de handel zou kunnen herleven en vervallen takken van nijverheid tot nieuwen bloei zouden kunnen worden gebracht.

Aan dit verzoek werd door de Bank gevolg gegeven. Ter conferentie bleek toen dat het deelsch bestaande handel op last van den Koning, die merkwaardig genoeg wederoprichting verlege van de bij den. Besluit van 19 Dec. 1819 tegen den wil der afdelingering — opgegeven Amsterdamsche Wisselbank.

Uitvoerig ging spr. de geschiedenis dier opheffing n.l. waarbij belangrijke handelsbelangen op het spel stonden, en die de gemeenten der Amsterdammers zeer in beweging bracht.

Wat Willem I genoot kan hebben opbracht, weinige jaren later, in 1824, de poging te slechts tot herstel van de op zijn bevel gesloopte en begraven instelling, is op grond van ten Gemeente-archieven bewaarde bescheiden niet te zeggen. Do hierop betrekking hebbende papieren zijn n.l. niet meer aanwezig. Het licht intusschen geen twijfel dat 's Konings lastgeving rechtstreeks verband houdt met het hoogst belangrijke en merkwaardige besluit van 26 Maart 1824, tot het uitvaardigen waarvan het niet toelaten verval van Amsterdam's handel en de klinkende toestand van de stadsfinanciën den Koning aanleiding gaf.

Bij art. 1 van dat besluit werd n.l. bepaald: „dat uit het bestuur der Hoofdstad door den Burgemeester zal worden benoemd eene bijzondere commissie, door welke onder zijne voorzitting zullen worden overwogen de middelen van de stadswed. kunnen worden in het werk gesteld, ten einde het belang der ingezetenen te bevorderen, alsmede om aan de inwoners dierzelve te verzekeren alle de voordeelen der maatregelen, die in het algemeen belang, doch nog meer bijzonderlijk in dat der hoofdstad van 's Rijkswege reeds zijn genomen en verder worden voorbereid“.

Deze commissie betoogde in haar rapport de onmogelijkheid om aan het verlangen van Z. M. met betrekking tot de verlichting van den stedelijken belastingdruk te voldoen, en wat het herstel van den handel aangaat, zocht de commissie het zwaartpunt in de herleving van den vroeger zoo belangrijke specie- en wisselhandel, waartoe het herstel van de wisselbank onmisbaar was. De Koning gaf daarop zijn verlangen te kennen om onder het beheer van president en directieuren der Bank, „de oprichting te beproeven van een girobank op de leest der te Hamburg bestaande inrichting van dien aard“; ten einde zoodoende „den geheel naar Hamburg verlegden speciehandel weder huiswaarts te trekken, en hierdoor den koophandel te doen herleven“.

Bij zijn geledegerde der Bank bestonden tegen dit plan „eerste bezwaren. Met tweerlei betaalmiddelen — zilver en o.m. betoogd — zou bij het gelijktijdig bestaan van een giro- en een kasbank het verkeer te doen krigen; er was geen voorbeeld te vinden „dat zoodanige inrichtingen te zamen ten algemeenen nutte kunnen werken“ enz.

De poging van den Koning om de Wisselbank weder op te richten mislukte daardoor om de Nederlandsche Bank was, toen ze in latere jaren de vleugels breeder kon uitslaan, in staat aan de behoefte van het verkeer van de hoofdstad des lands althans, ook met betrekking tot den speciehandel, op voldoende wijze te gemoet te komen.

Tijdschriften.

Het laatste verschenen nummer van De Jonge Kunst, het aardige tijdschrift van de Ned. Ver. voor ambachts- en nijverheidskunst, brengt een artikel van den heer A. Pit, getiteld *Twee Madonnabeelden*, waarin de schrijver aan de bespreking van een vroeglode eeuwsch marmeren beeld uit den omtrek van Dijon en een stucco beeld uit de school van Jacopo della Quercia een beschouwing vastknoopt over realisme en idealisme in de middelouwsche en de renaissance-kunst.

T. Landré schrijft een artikel over *Rijkssterkunst*, naar aanleiding van de borden, die aanwijzingen geven omtrent het rijwiel- en automobiilverkeer.

„De Minister, of iemand anders, heeft gevonden dat rijwielen en dergelijke nieuwerwisdigheden, niet maar zoo overal mochten rondrijden. Het zij zoo. Dezelfde heeft gevonden dat duidelijk moest aangewezen worden waar dan niet mocht rond gereden worden. Het zij ook zoo. Verder dat de aanwijzingen over het gehele land gelijk moesten zijn. In godsnaam, ook dat zij dan zoo! En ten slotte staan dan die aanwijzingen overal. Maar dat zij niet zoo! Want waarlijk ze zijn te lelijk! En heusch, we willen 't niet dat ze blijven staan, want we worden boos en verdrietig als we ze zien, en ze moeten weg. En wie ze heeft laten zetten, en wie heeft toegestaan dat ze zoo gemaakt werden, 't doet er niet toe, en 't kan ons ook allemaal niets scheien, maar ze moeten weg. Wij schamen ons, dat zoo iets ergs hier bij ons, in Holland, zoo maar gebouwen kan, en we durven niet uit onze huizen komen, want overal, waar we ook kijken, we zien 't lelijk, 't erge, 't beschamend. En we verkiezen zeer vriendelijk, en met passende beleefdheid, om toch al te bleef die dingen weg te doen, want het gaat toch niet aan dat we niet buiten kunnen komen zonder gegriep en geplaagd te worden. Er is toch al zooveel, waaraan jo maar in vredesnaam moet weenen, en waarvan je hoopt dat 't wel anders zal worden en beter, later, maar doe dit weg — 't is te erg“.

De schrijver vraagt of de ambachtskunstaars van onzen tijd dan nog niet luid genoeg geroepen hebben, dat er verandering moet komen.

„En we willen hier dan nog wel eens zeggen, om aan maar bij 't onderwerp te blijven, hoe een aanwijzingsbord moet zijn en wat 't niet behoort te zijn. Het behoort niet te zijn een afgedankte rijwiel, of een vergrootte reproductie van de bovenste helft van een herderin uit een Neurenburger doosje, of een overduidelijke verjaardagskaart onder, boven, of een hypermodern koekbakkers-kunstproduct in doorsnee gezien, het mag aan dit alles niet doen denken, en aan niets anders dan wat het inderdaad bedoelt te zijn. Het mag ook niet zijn een paal met een plank er aan, — de paal en de plank — want deze beiden moeten bij elkaar behooren, zij moeten één zijn. Ook mag de aanwijzing die op het bord staat, niet maar zooda 't valt over 't bord, maar nog ruimte is, een paar letters, want 't opschrift moet er duidelijk en geheel onderdeelt zijn, en wel zoo, dat het tevens tot versiering zij. 't is eigenlijk toch ook hoe wel en hoe niet, want wie deze borden maakte, is toch niet van bang voor rede. Moge dus deze enkele opmerkingen volstaan om te doen zien dat de borden zooda 't nu zijn, inderdaad, naar niets lijken“.

„Neen, inderdaad, deze borden, in hun vorm die niet door een verstandig man kan bedacht zijn, met een paar moerbouten bevestigd op een ruwe, tot nu toe ongeschilde, groene paal, sommigen met naar den verkeerdten kant verdraaiende schroefgaten alsof zij ook aan die zijde om een steun verzoekten, deze zeer roode borden zijn niet fraai, en moesten maar zoo gauw mogelijk weer verdwijnen. En wij verzoeken zeer dringend, wanneer staat of zoeken zeer dringend, dat deze borden, die gemeenteliks te maken heeft, die worden opgedragen aan bevoegden, en dat even zal bedacht worden wie de eigenlijke bevoegden zijn. Ook de gemeente Amsterdam geldt dit verzoek. Deze stad bedenke toch dat de eersten der Hollandsche nijverheidskunstaars tot hare burgers behooren. Doet zij dit niet en geeft zij geen bijdrage tot de waardeering, dan is zij zeer schuldig, want zij heeft getoond het wel te weten. Zij kent de adressen, en toch staat zij toe dat er dwaasden gebeuren als b.v. de standaard voor booglampen die zoo juist op het Sophialieus is geplaatst. In die houding is het...“

„Moge Amsterdam wegens spoedig terug keeren op den goeden weg, ons door haar ingeslagen, nu bijkeer zoo spoedig verlaten, — den weg, aan 't begin waarvan staat de beurs“.

Het Tijdschrift van het Kon. Ned. Aard. Genootschap heeft een belangrijke 5e aflevering.

De heer A. A. Beekman bespreekt den vloed van 12 Maart 1906 in Zeeland, en komt tot de slotsom, dat meer zorg moet worden besteed, dan tot nu toe het geval is geweest, aan de buitendijken.

Dr. H. Bink schrijft over Bijderdijk als de schrijver der eerste geologie in het Nederlandsch (1813), een artikel waarin uitvoeriger en meer wetenschappelijk wordt uiteengezet wat de schrijver ook in zijn stuk in de *Vragen van den Dag* heeft meegedeeld.

De heer J. H. Hondius van Horwarden geeft een bijzonder belangrijk verslag van een verkenningreis der Zuidwestkust van Nieuw-Guinea, waaruit blijkt dat de berokking aldaar nog geheel in de steenperiode verkeert.

Kapitein T. J. Veltman verhaalt van de goudexploitatie in Atjeh. Wat ons daarin treft, is zijne verklaring dat het van gouvernementwege ingesteld goudonderzoek „te vroeg is gestakt“.

De colporteur J. L. O'Brien geeft verslag over de politieke en economische verhoudingen en toestanden in de Kampar-Kiri-landen (Sumatra's binnenland), waar in de laatste tijden, met medewerking van hoofden en bevolking, ons gezag werd erkend.

ADVERTENTIE.

Wolsmakend

Verfischend

HEILZAAM EN DORSTLESSCHEND

Filiaal: Amsterdam, Singel 320.

The Russian Petroleum & Liquid Fuel Company, Ltd.

6 pct. DEBENTURES „B“.

De ondergetekende berichten, dat de gelegenheid tot kosteloze voorwinst van de inschrijving toegewezen recepten tegen de definitieve Obligatiën van Dinsdag 12 dezer af te kunnen kantore is opengesteld.

De levering der recepten moet geschieden met geteekende nota's, waarop de nummers naar volgorde gerangschikt zijn.

LABOUCHERE OYENS & Co.'s BANK, H. OYENS & ZONEN.

AMSTERDAM, 10 September 1906. (26857)

Cultuur-Maatschappij „Balapoelang“.

UITGEGEWOONE ALGEMEENE VERGADERING van AANDEELHOUDERS, op Zaterdag 29 September 1906, des voormiddags 11 uur, ten kantore der Vennootschap, Keizersgracht 473, te Amsterdam, ter behandeling van een voorstel betreffende de aanvaarding van het erfpachtrecht op een perceel woesten domeingrond. Dit voorstel ligt ten kantore der Maatschappij voor de aandeelhouders ter visie.

Houders van aandelen aan toonder kunnen de vergadering bijwonen, indien zij hunne aandelen ten kantore der Vennootschap hebben gedeponeerd, waartoe tot 26 Sept. a.s. gelegenheid bestaat.

De Raad van Commissarissen.

AMSTERDAM, 10 September 1906. (26859)

POSITIE.

In een drukke, steeds vooruitgaande zaak van Heerenkleeding naar maat wordt ter uitbreiding gezocht een JONGE MAN, geneigd tegen nader overeen te komen salaris zich met de administratie en verdere bezigheden te belasten en in staat tegen nader te bepalen rente een kapitaal te storten van 5 à 10 Mille.

Alleen op brieven met directe reflectanten zal nader worden onderhandeld.

Br. fr. onder No. 26850 a/h. Bureau Handelsblad.

Commanditaire Vennoot.

In een sedert jaren bestaande, en steeds vooruitgaande zaak wordt ter uitbreiding gevraagd:

Een Commanditaire Vennoot, in staat 5 à 10 Mille te kunnen inbrengen. (Tusschenpersonen komen niet in aanmerking.)

Br. fr. onder No. 26845 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

Biedt zich aan voor direct een Juffrouw, uitstekende kunnende koken, goed op de hoogte van alle huiselijke bezigheden, goed met kinderen kunnende omgaan.

Fr. Br. Twentstraat 63, Den Haag. (26885)

De Handelsmaatschappij van R. S. STOKVIS & ZONEN, Rotterdam, vraagt tegen flink salaris, Heer of Dame, volkomen bekwaam om als STENO-TYPIST Hollandsche dictaten in de Moderne Talen over te zetten. Voorloopig kan slechts op schriftelijke aanbiedingen achtgeslagen worden. Brieven franco onder No. 26830 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

TE HUUR gevraagd voor direct of later modern ingericht BENEDICHTHUIS met Tuin, bevattende minstens vier groote en eenige kleine kamers, gelegen omtrent Leidse- of Frederikplein. Brieven met volledige inlichtingen onder No. 26810 aan het Bureau Algem. Handelsblad.

Met Kantoor van Gebroeders LEVIE, in Effecten, Kalverstraat 121, zal morgen, Dinsdag, GESLOTEN zijn. (26819)

Longste Bediende

gevraagd op een druk Handelskantoor, kennis der Moderne Talen vereischt. Ouderdom circa 13-17 jaar.

Brieven letter R S IPENBUR & v. SEL-DAM, Singel 91, Amsterdam. (26837)

Longste Bediende

Op een HANDELSKANTOOR wordt direct gevraagd een

Longste Bediende

een goede hand schrijvende en vlug kunnende rekenen. Eenige kennis der moderne talen strekt tot a. beveling.

Brieven onder No. 2145, aan het Advertentie-Kantoor van J. H. DE BUSSY, Rokin 60, Amsterdam. (26858)

Boekhouder

gevraagd op een Handelskantoor; salaris 600 à 700, naar bekwaamheid. (26814)

Brieven met uitvoerige inlichtingen omtrent leeftijd, vroegere betrekkingen enz. onder 868, a/h. Centr. Adv.-Bure. MAX R. NUNES, Amsterdam.

Direct gevraagd een flink Jongmensch

ongeveer 17-18 jaar oud, voor diverse kantoorwerkzaamheden, in staat later zelfstandig te kunnen optreden, komende van de H.B.S. 3e cursus of daarmee gelijkstaande inrichting.

Brieven onder No. 26890, aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

BOEKHOUDER

biedt zich aan, jaren in de praktijk werkzaam, dipl. Mercurius, op de hoogte met moderne talen, van uitst. getuigschriften voorzien.

Br. onder No. 26835 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

Commanditaire Werkend Vennoot

gezocht, ten einde voor gezamenlijke rekening een Engroszaak in oude Metaal, Touwwerk, 2de hands Machinerieën, enz. in Amsterdam op te richten. Steiler dezer is goed vakman en drijft nu detailzaak.

Benodigd kapitaal 30 à 35 Mille.

Buime winsten verzekerd.

Brieven onder No. 26895, aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

DIRECTEUR.

Ingevolge gezondheidsredenen wil een der Directeuren eener jonge Commerciële N. Vennootschap te dezer stede gevestigd, gaarne spoedig vervangen worden. Reflectanten voor deze vacature, welke energiek, actief en bekend moeten zijn met administratie, zijn verplicht tot deelname in het Maatschappelijk kapitaal voor een bedrag van f 20,000. Het aan deze vacature verbonden salaris bedraagt voorloopig f 3000, behoudens tantièmes. Franco brieven aan CAREL M. DE VRIES Jzn., Accountant, Amsterdam, Keizersgr. 257. (26856)

PAKPAPIER.

Oude Kranten te Koop tegen f 6.— per 100 Kilo afgehaald. Adres Bureau Handelsblad.

Zangcursus.

Op de bestaande Meisjesklassen (12-15 jaar) is gelegenheid tot inschrijving van nieuwe Aspiranten op Dinsdag 11 Sept. van half een tot half twee, in de vleugelzaal van de firma BENDER, planomagazijn Damrak.

Beleefde herinner ik er aan, dat de in te schrijven leerlingen bij die gelegenheid ZELF moeten meekomen. Prospectus aan mijn adres: Bregttenstraat, Utrecht.

(26411) CATH. VAN RENNES.

Een HEER zoekt bij Isr. een Gemeenblijvende Kamer met Pension. Brieven met opgave van prijs onder No. 26880 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

De Handelsmaatschappij van R. S. STOKVIS & ZONEN, Rotterdam, vraagt tegen flink salaris, Heer of Dame, volkomen bekwaam om als STENO-TYPIST Hollandsche dictaten in de Moderne Talen over te zetten. Voorloopig kan slechts op schriftelijke aanbiedingen achtgeslagen worden. Brieven franco onder No. 26830 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

TE HUUR gevraagd voor direct of later modern ingericht BENEDICHTHUIS met Tuin, bevattende minstens vier groote en eenige kleine kamers, gelegen omtrent Leidse- of Frederikplein. Brieven met volledige inlichtingen onder No. 26810 aan het Bureau Algem. Handelsblad.

Veel Geld!!

geeft D. WOLFF, Govert Flinkstraat 221, voor gedragen Heeren- en Dameskleeding. Dagelijks aan huis te ontbieden. (463)

DAMES.

Mej. MEELINK, Prinsengr. 145 bij de Beersstraat, heeft nette Diensthoudes met G. G. T. Tevens ook Dagmeisjes. (26875)

DOOD

gaan wij allen, maar om zich aangenaam gevoelend, te kunnen leven, is er maar één middel en dat is! Gebreide zuiver wollen Ondergoed, Kousen en Sokken te dragen (die zeer goedkoop en degelijk zijn) van de groote fabrieken de Wolindustrie te Nijnsleek. Prijs, franco. (26816)

GEVONDEN.

Twee gewone aandelen, ieder groot f 500.—, in de Cultuur Maatschappij der Vorstenlanden.

Brieven om inlichtingen te zenden onder No. 6, bij den Boekhandelaar J. H. DE WIT, Utrechtsche straat 54. (26839)

Droog Onderstuk met Kantoor te huur. Heerengracht 125. (26846)

Met 10 Nov. a.s. komt vrij de VILLA Klein Schovenhorst

te Putten (Veluwe), geschikt voor Zomer- en Winterverblijf en gelegen te midden van uitgestrekte bosschen. Vrije wandeling op Schovenhorst 1600 H.A.

Inlichtingen bij H. v. DONKERSGOED, Opzichter, aldaar. (26815)

Bij Isr. direct gevraagd voor een Heer een frische Slapkamer met ontbijt. Aanbodigen met prijsopgave onderlett. A. W., bij den Boekh. K. A. BLITZ, Roeterstr. 8. (26820)

GROENWOLD-HORTUS

Singel b d Munt. Telefoonnummer 2185, berichten, dat van af heden de Gas-Coke met 5 cent per HL. verhoogd zijn. (26838)

Wie Ofreert CALCIUMCARBID bij 10 — 20 ton?

Brieven onder No. 26870 aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

Ontbinding Vennootschap.

Blijkens onderhandsche Acte, getekend te Amsterdam den 7en September 1906, is de te Amsterdam gevestigde Vennootschap onder de firma „VAN WELY EN ROELL“ bestaan hebbende tusschen de Heeren ALBERTUS MARINUS HENDRIK VAN WELY, Commissaris in effecten, wonende te Overveen, en CHARLES LOUIS ROELL, Commissaris in effecten, wonende te De Bilt, en welke Vennootschap ten doel had de uitoefening van den Commissiehandel in effecten en het waarnemen van administratiën, met al wat daartoe in den ruimsin zin behoort, te rekenen van 1 September 1906 geïndijkt en opgeheven.

De liquidatie zal geschieden door de beide gewezen vennoten, die elk het recht hebben tot de zake te teekenen „VAN WELY EN ROELL in liquidatie“.

AMSTERDAM, den 26en September 1906.

Naamens partijen:

Mr. L. W. VAN GIGCH, Advoaat.

(26850)

Ter vollooiing aan art. 33 van het Wetboek van Koophandel wordt bekend gemaakt het bestaan van de te Amsterdam gevestigde Naamloze Vennootschap „Vereenigde Hevea Plantagen der Bila Landen“.

opgericht Blijkens Acte den 3 Juli 1906 ten overstaan van den ondergetekenden Notaris te Amsterdam verpleid, waartoe de Koninklijke bewijzing is verleend bij besluit van den 11 Augustus 1906, nummer 10 en van welke akte en van een uittreksel van voormeld Koninklijk Besluit, voor zooveel aangaat de bewijzing op die akte, afschriften zijn geplaatst in de *Nederlandsche Staatscourant* van den 6 September 1906, No. 207.

J. C. G. POLLONES, Notaris.

(26853)

Longste Bediende.

Op een HANDELSKANTOOR hier ter stede, wordt, om direct in dienst te treden, gevraagd een JONGSTE BEDIENDE, f.g.

Uitvoerige inlichtingen bij de sollicitatie te voegen omtrent opleiding, leeftijd, enz. (26861)

Brieven onder lett. Z 2437, aan den Kantoorboekh. BLEEMAN & SARTORIUS, Rokin 17. (26859)

G. & J. COOL. AMSTERDAM, ROTTERDAM, UTRECHT. SCHOORSTEENMANTELS	ADRESBLAD.	G. & J. COOL. AMSTERDAM, ROTTERDAM, UTRECHT. GRAFMONUMENTEN
Bysterveld's Advocaat. Fabriek Amsterdam..... Overal verkrijgbaar.	Horloges-Int. Watchcompany Engros en detail. E. Kiek Jr..... Reguliersbreestraat 49.	Naalmaschinen. Singer-Maatschappij, Kalverstraat 62, Amsterdam.
Bloemensalon. Hanson (J.) Vijzelstraat 74..... Amsterdam.	Lingerie. Firma Kleine Kapel, Kalverstraat 113, Amsterdam.	Rijwielen. Raleigh Rijwielen en Wielrijkschool. W. J. Westing, Stadhouderskade 71., Amsterdam.
Echt Victoriawater OBERLAHNSTEIN	Groot- en Uitvoerhandel.	Echt Victoriawater OBERLAHNSTEIN
Behangspapieren. Wijdoogen Jz., (J.) Hoflev., Leliegr. 10, Amsterdam.	Room- en Keukenboter. H. C. Beets (engros en detail)... Olst.	Ziekencostelen en Meubelen. Koninkl. Fabr. v. h. Utermöhlen & Co., Rokin 142.
Inkten en Zegellakken. P. van Son & Co..... Decanter.	Troponcacao en Chocolade. A. Driessen..... Rotterdam.	Verzekering maatschappijen Inbraakschade. „Mercurius“..... Amsterdam. Levensverzekering. Germania. Verzekeren uit 1880 reeds 741/2 pct. Dividend.
Levensmiddelen. Besluit en Koek. Goedewagen (G.J.) Beker, goud en zilver med. Gouda.	Machinerieën. IJzerw. Aanleg voor Gas-, Water- en Stoomleidingen H	

K.	pCt.	V. K.	L. K.	H. K.	pCt.	V. K.
Mosk. Wind. Ry't	970 4	89%	—	—	Pittsb. C. Ch. St. L. O.	4 1/2
1 st bel. v. prior.	'98 O. 4	89%	—	—	d. Fort Wayne C. v. A.	7
1 st prior. O. &	20-100 4	71	70 1/2	70 1/2	Reading Comp. C. v. G. A.	138
do. do. &	500-1000 4	—	—	—	d. d. 1 st preferente A.	—
do. do. &	500-1000 4	—	—	—	d. d. 2 nd preferente A.	—

[illegible][illegible]

AVONDBLAD.

Derde Blad.

De expeditie naar Bali.

Van de Baliers is in ruime mate gebleken dat zij lastige vijanden, maar, eenmaal onderworpen, trouwe vrienden zijn. Wij hebben dit laatste ondervonden in de land-schappen Boeleang en Djembrana, waar reeds sedert 1863 geen enkel soldaat gelegerd was om ons gezag te doen eerbiedigen; — in het landschap Karang Asam, dat vroeger tot Lombok behoorde, ten gevolge van den oorlog van 1894 aan ons overging, en sedert door den trouwen (in 1894 zoo ten onrechte verdachten) Goesti Djilantik bestuurd als onze stedsheer, gelijk hij vroeger van Lombok's radja was geweest; — in het landschap Gianjar, dat na vele binnenlandse onlusten en lotswisselingen zich in 1901 vrijwillig onder ons gezag stelde. En niet het minst op Lombok, waar de Balische poeng-gawa's, eenmaal dat gezag erkend hebbende, trouw met ons hebben meegewerkt om ons bestuur goed te doen werken.

Maar zolang de onderwerping nog niet heeft plaats gehad, zijn de Baliers „lastige vijanden“. Onder elkaar voeren zij altijd corlog, maken zij altijd ruzie, en het is geen wonder, dat zij allicht, vooral wanneer ons bestuur zich niet onmiddellijk krachtig doet gelden, ook tegen dat bestuur in verzet komen. Zoolang zij van het tegendeel niet de volledige overtuiging hebben opgedaan, zijn zij niet overtuigd dat wij de sterksten zijn. Bovendien, — het zal hun wel niet onbekend gebleven zijn dat er in verschillende deelen van Indië krijgsvieringen hebben eersicht worden: Atjeh, Djambi, Celebes....

Uit den aard tot een overmoedige houding gestemd, worden zij daarin gesteund door hetgeen zij van onze moeilijkheden elders vernemen.

Aldus laat zich de steeds vijandiger houding van Badoeng, en gaandeweg ook van de hiernede bevriende landschappen, Tabanan en Bangli, gereedelijk verklaren.

Men kent de, op zichzelf niet van overwegend belang zijnde aanleiding daartoe. In Mei 1904 werd op de Badoengsche kust een gestrande schooner beroofd, en bij onderzoek bleek dat de beroving het gevolg was van plichtsverzuim van het zelfbestuur en van niet-nakoming der bij contract vastgestelde verplichtingen. Ons bestuur legde dus aan het zelfbestuur de vergoeding op van de bekende schade (3000 rijksdaalders), maar eene weigering volgde. Toen werd hetzelfde bestuur gewaarschuwd, dat men, wanneer de betaling der boete achterwege bleef, dwangmiddelen zou toepassen; de waarschuwing bleef zonder uitwerking, en sedert 7 Januari 1905 werd de kust gesloten voor allen in- en uitvoer en de vischvangst.

Ons optreden vond bijval bij de overige Balische vorsten, behalve bij die van Tabanan, door familiebetrekkingen met de beide radja's van Badoeng verbonden. Alle andere overwegingen daargelaten — de Indische regering achtte de aanleiding tot de moeilijkheden niet van zooveel gewicht, dat zij daarom naar de wapens moest grijpen en bleef de mogelijkheid van een vrede-lievende oplossing van het geschil aanmenen. Zij zond daarom den heer F. A. Lief-rinck, lid van den Raad van Ned.-Indië, als oud-resident van Bali met de toestanden aldaar goed bekend, naar Badoeng (April 1905) om het geschil „tot eene bevredigende en spoedige oplossing te brengen“, maar... zijne pogingen leden, tegen de verwachting, schipbreuk. De blokkade werd daarop verscherpt.

De radja's van Badoeng, wel begrijpende dat het geschil gaandeweg een ernstiger aanzien kreeg, zochten hulp tegen ons, en de radja van Tabanan verklaarde zich reeds in Juni 1905 bij eede bereid, allen bijstand te verleenen. Het zelfbestuur van Bangli nam in de eerste maanden van 1906 een vrijwel vijandige houding aan; Gianjarsche water-leidingen werden vernield, en zelfs deden, in Maart 1906, 250 gewapende Bangliers een inval in het gouvernement-gebied Karang Asam.

Voor zoover wij kunnen nagaan, is de in 1904 opgetreden soesoechoenan van (het vroeger steeds min of meer vijandig gestemde) Kloengkoeng een verstandig man, die van den aanvang af de houding van Badoeng heeft afgekeurd en zich volkomen onzijdig houdt.

Nu Badoeng, Tabanan en Bangli aldus een bepaald vijandige houding hebben aangenomen, is het ten slotte onvermijdelijk naar de wapens te grijpen: wij kunnen niet anders, willen wij ons aanzien onder het goedgezinde deel der Balische bevolking

niet geleidelijk zien dalen. Aan de radja's is een ultimatum gesteld... dit is door hen afgewezen... en nu is geen andere weg meer open.

Wij zijn tot den oorlog gedwongen, dien wij niet wenschten, en omdat de eerste aanleiding daartoe betrekkelijk onbeduidend was, en omdat van onze land- en zee-macht reeds veel gevorderd werd. Al wat zonder aan onze waardigheid te kort te doen geschieden kon om den strijd te vermijden, is gedaan; wij zijn nu tot dien strijd gedwongen door de beslist vijandige houding der tegenpartij.

Aan voorspellingen omtrent het beloop van den strijd zullen wij ons niet wagen. Het is een feit, dat de bevolking op het gouvernement-gebied steeds tevredenheid toont met ons bestuur, en dat er ontvredenheid heerscht onder verschillende deelen van 's vijands onderdanen. De bevolking van het vroeger door Tabanan, Badoeng en Bangli veroverde en verdeelde Mengwi draagt met wezigen haar opelegd juk; onderdanen van Tabanan verhuizen veelvuldig naar het gouvernement-gebied om aan de aanmattingen en de willekeur van het zelfbestuur te ontkomen. Dit alles stemt tot geruststelling, wanneer eenmaal de krijgsvieringen een voor ons gunstig verloop hebben gehad; de geheele afwezigheid van fanatisme is groot-telike in ons voordeel, — maar een ander neemt niet weg dat er aanvankelijk vermoedelijk flink gevechten zal moeten worden.

Wij hebben slechts den wensch uit te spreken, dat de strijd kort zal zijn en dat dan een tijdperk van rust en welvaart voor het geheele Balische volk zal aanbreken. In tegenstelling met de Balische radja's die steeds oorlog voeren, zich soms door wreedheid en folteringen staande houden, bitter weinig besef hebben van hunne taak als regereers, is ons, na de ervaring op Bali en Lombok, het Balische volk sympathiek. Het verdient niet, langer de speelbal te zijn van der radja's luimen, of door dezen als slaven verkocht te worden.

Wij wenschen dus, ten bate van dat volk vooral, de thans van Batavia vertrokken expeditie niet alleen in militair, maar vooral in staatkundig opzicht, een volkomen welslagen, zoodat de vijandige radja's voorgoed buiten staat zullen zijn eenig kwaad te doen.

Onze Oost.

Deli-blad 9—15 Aug.

De actie op Celebes.

Uit Makassar wordt gemeld, dat in den morgen van 5 Augustus Lebakkang door een bende van 40 man is aangevallen, onder aanvoering van twee neven van den verbanen regent. De tegenwoordige regent verdroef de bende, met achterlatting van een doode en vier gewonden. Een patrouille uit Pangkajene vervolgde de bende.

De tochtijgerige Aroe van Tanetta Riawang is gevangen gezet, als verdacht van tot den aanval op Watapone te hebben aangehoort.

Surra in Madoera.

Van Madoera wordt gemeld, dat onder het vee te Arosbata de surra ziek uitbreidde. In Bangkalan stierven veel paarden daaraan.

Australische remonte-paarden.

Uit Soerabaja wordt gemeld dat de remonte-commissie met 322 aangekochte Australische paarden is aangekomen.

Borneo.

Uit Bandjermasin komt de resident: Op 7 Augustus werd de woning van het districtshoofd van Sampanahan overvallen: een volgend gevolg Koda Boro is met prodoerits derwaarts. Teneens gaat een afdeling militairen over zee om samen met de Paso-colonne de kwaadwilligen, waaronder Pinglima Soentek, op te sporen.

Java.

Te Semarang wordt de generaalswoning gere-serveerd voor den aanstaanden gouverneur van midden Java.

De handelaar in ijzerwaren Tan Lio Hiong te Semarang heeft zijn betalingen gestaakt. Het passief bedraagt f 49,350.

Den assistent-resident voor de politie te Semarang, den heer Priester, is opgedragen een schema op te maken voor de overdracht aan de politie van de drie hoofdplaatsen aan de gemeenten Batavia, Soerabaja en Sonang.

Men rekent dit te kunnen geschieden met ingang Januari 1908. Uit de algemeene kas zal het bedrag worden ter beschikking gesteld, noodig voor de volledige uitvoering van een definitieve reorganisatie en de omzetting van de rijks- in gemeente-politie.

Oogst- en weerbericht Juli 1906.

Het weder was niet ongunstig; geregeld velen op buien, afgewisseld door veel zon-nig weer. De nachten begonnen koud te worden.

In Langkat kreeg de te veldte staande tabak te weinig regen, doch was het weder voor het bundelen, het schuur- en buitenwerk gunstig.

vechten, mijnheer!

„Meteen kwam een paar revolvers uit zijn zijzakken te voorschijn, waarvan hij er één aanbood aan Sir Anthony, die een rilling door de leden toog, zoodat hij later bekende.

„O'Keefe, waar ben jij?“ gilde Sir Anthony, bonzende op Heath's deur. „Mijn-heer Heath — Hampstead — ik wil zeg-gen, Vernon! — Ik bedoel — Ach, is er dan niemand?“

„Neen, mijnheer,“ antwoordde de onbe-kende, een stap nader komende. „O'Keefe zit in de gevangenis wegens geweldpleging, op uw ijskafrij aanhaken, aan mijn land-geenoot, den onschuldigen Crosley. Ik ben hier gekomen om den eerlijken Crosley te wreken — pak aan, mijnheer.“

Hij duwde Sir Anthony een revolver in de hand.

„Blijf staan, mijnheer, en we zullen over de tafel tegelijk op elkaar schieten — op 't zelfde oogenblik, hoor.“

Sir Anthony hield het eerst voor een bedreiging, maar zag een kwaadaardige flinkering in het oog van zijn tegenpartij.

„'t Is geen kinderspel,“ snauwde de onbe-kende. „Wel sakkerloot! Ik ben van plan je dood te schieten, tenzij je mij doodschiet. Richt je wapen.“

„Ik wil niet,“ zei Sir Anthony, wien het zweet van het gelaat dropte. „Je bent gek. Ik heb nog nooit van mijn leven een pistool afgeschoten. Help! Help! Moord!“

„Schreeuw niet!“ dreigde de onbekende en greep Sir Anthony bij den kraag, „of bij de roode vlag der vrijheid! ik worp je op staanden voet.“

„Ach hemel, ik geloof dat hij 't zal doen!“ kermde Sir Anthony. „Een oogen-blik! Wat verlangt u? Is 't niet bij te leg-gen!“

Het gewas is echter grotendeels afgevoest. Behalve op een paar ondernemingen, waar het laatste deel van den aanplant van de zware stromen in Juni te lijden heeft gehad, kan de Langkatse oogst zowel kwalitatief als kwantitatief gunstig genoemd worden. Ook van elders luiden de oogstberichten bevredigend.

De pluk heeft nagenoeg overal af. Op de bo-venlandingen is het scorteren begonnen. Het voorwerk voor oorst 1907 is overal in vol-len gang; ook in de fermenterschaar blijven de handen bezig.

Omtrent den gezondheidstoestand luiden alle berichten gunstig. Alleen op een onder-neming in beulen-Deli kwamen veel koorts-gevallen voor.

Personalia.

Ontslag verleend eervol, aan den overste Van Geuns.

Overgeplaatst naar de marechaussee in Atjeh luitenant Sikman.

Benoemd, tijdelijk, tot assistent-resident van Parepare, controleur H. de Vogel M.Hzn.; tot assistent-resident van Pontianak die van Deli E. L. M. Kühr; tot idem van Deli die van Sambras L. S. Schaank; tot idem van Palembang controleur J. W. Meer-burg.

Tijdelijk belast met het militair gezag in de landschappen der Masenrempeoloe en Sawieto majoor K. E. Schüt.

Overgeplaatst bij het subistentenka-der tot Batavia overste J. P. Michielssen, van Celebes.

Belast met het bestuur in de onderaf-deeling Kampar Kiri, onder nadere indeeling, de controleur V. Obdeyn.

Overgeplaatst van Medan naar Bata-via, de kapt. der administr. T. H. Kijl; van Koeta-Radja naar Medan, de eerste-luitenant-kwartiermeester H. L. M. M. Schieffers;

van Soerabaja naar Celebes, de majoor der infanterie W. H. B. van der Zwaan; van Batavia naar Soerabaja, de overste R. G. Doorman, die optreedt als plaatselijk mandant, vervangende den overste E. A. van Kappen, die het commando van het dertiende bataljon aanvaardt.

BINNENLAND.

AMSTERDAM, Maandag 10 September.

De sultan van Siak.

Ten vervolge op het artikel „De sultan van Siak en ons gouvernement“ meldt de *Sumatra Post* thans: „Het blijkt dat de resident toch den sultan van Siak getroffen heeft en dat laatstgenoemde zich, na de noodige besprekingen, bereid heeft verklaard het nieuwe contract te tekenen.“

Uit de S. D. A. P.

In „Het Volk“ is opgenomen een uitvoerig schrijven van het partijbestuur van de S. D. A. P. gericht aan de partijgenooten. In dit stuk wordt mededeeling gedaan van de weigering van een aantal sociaal-demo-craten om toe te treden tot de commissie door het partijbestuur benoemd ter voorbe-reiding van een herziening van het beginsel-programm der S. D. A. P.

Het partijbestuur keurt deze „dienstweiger-ing“ van partijen af en acht haar in geen enkel opzicht gerechtvaardigd. De be-toekenis der weigering is deze, dat onder hen al de door het P.-B. aangezochte leden voor-komen van de richting die in de „Nieuwe Tijd“ haar uitdrukking vindt.

Er komt nu wel een rapport van een com-missie, zegt het P.B., maar juist die partij-genooten, die zich het meest over theoretische quaestien plegen te uiten, zijn daarin niet aan het woord. In plaats van samenspreking en overleg in de commissie, zal nu komen debat en onderling bevestiging der partij de com-missie. Het partijbestuur heeft de bedoeling de grondslagen onder de verschillende den-kenden in de partij zou zijn gebouwd. Het had daarom deze commissie een middel tot onderlinge toenadering en verwijdering van misverstanden kunnen zijn — deze partij-genooten verhoeden door hunne gemeenschap-pelijke obstructie dit werk van vereniging en werpen in plaats daarvan allerlei quaestien van formeelen aard op, die de aandacht der partij van de hoofdzaken afleiden, een bron van nieuwe verschuipen zullen zijn en alle-zins gewischt, om de eenheid en kracht der partij verder te ondermijnen.“

Het partijbestuur heeft overwogen of on-der de bestaande omstandigheden een af-treden gewenscht was, maar het besloot om ondanks het feitelijk verzet van zoovele par-tijgenooten met de voorbereiding der pro-grammering door te gaan.

Scherp wordt dan afgekeurd het optreden van die partijgenooten, die omdat zij het met een besluit van het partijbestuur niet eens zijn, weigeren hieraan mede te werken.

„Het P.B. neemt geen genoegen met een handelwijze als de onderhavige, waarbij enkele personen onder een eenig mandaat, slechts stou-nend op hun eigen gevoel van onfeilbaarheid, zich stellen in de plaats van het Congres en op hun eigen houtje de uitvoering van een P.B.-besluit tegenwerken, een besluit, waar-van eerst op het volgende Congres zal kunnen blijken of de partij er evenzo over denkt als zij. Meer dan eens werd er in de partij ge-klaagd over slaps of onvastheid in de lei-ding. Maar wanneer enkele personen aldus de

„Je leven!“ riep de onbekende, „ten-zij“

„Ja, ja, tenzij wat? In 's hemelnaam, berg dat pistool op en laat mijn kraag los. U zegt: tenzij. Tenzij wat?“

De onbekende liet Sir Anthony even los.

„Hoe veel?“ vroeg Sir Anthony.

„Alweer een beleediging!“ riep de onbe-kende, en dreigde weer met zijn pistool.

„Wel almachtig! Denk je dat voor geld te koop is deugd, eer — en later erdoor uit-gewischt wordt —“

„Ach, neem dat pistool toch weg,“ smeekte Sir Anthony. „Ik ben niet bang voor den dood, maar ik moet eerst naar de City, om te weten wat er verhandeld is, daarna kom ik terug, en mag je mij dood-schieten.“

Sir Anthony had van allerlei maniertjes gehoord, om krankzinnigen af te brengen van hun bloeddorstige plannen. Verlof te vragen eerst naar de City te mogen gaan, kwam hem in dit geval niet kwaad voor.

„Maar behalve niet mijn leven, kan ook soms op andere wijze uw gekrenkte eer her-steld worden!“ vroeg Sir Anthony.

„Indien ik uw leven spaar, wilt u dan redelijk zijn?“ antwoordde de onbekende, betrekkelijk kalm.

„Ik ben altijd redelijk en daartoe nu meer dan ooit geneigd.“

De onbekende zweeg, nam het pistool uit Sir Anthony's bevende hand, stak het in zijn linkerzak, loit het zijne op tafel, en wees Sir Anthony op een stoel plaats te ne-men.

„Ga zitten; bedaar een beetje.“

„Ja, maar ga zitten.“

Sir Anthony ging op den redactiestoel zitten en de onbekende tegenover hem.

Uit de S. D. A. P. ontkennen en hun per-sonaliteit wij gebruiken om het in de uit-voering van zijn program te beleumten, dan is de partij zonder roer, overgeleverd aan de willekeur van enkelen, dan is alle leiding on-mogelijk. De quaestie, die op het eerstvolgend Congres zal zijn op te lossen, is, die deze of critiek op de besluiten van het P.B. mag ontvallen, om wel te helpen uit-voeren; of daar al dan niet zullen zijn in de partij extra-partijgenooten, die wel aan an-dere discipline mogen prediken, doch vrij zijn in hoeverre zij zelf deze al dan niet zullen beoefenen.“

Aan het slot van het zeer uitvoerig schrij-ven, waarin ook nog de bewering van den heer v. d. Goes, dat „het plan tot herzie-ning aangenamer moet worden als een voort-zetting van den inwendigen partijstrijd door de revisionistische fractie, die thans over de meerderheid beschikt“, scherp wordt terug-gevezen, zegt het partijbestuur dan:

In ons eerste rondschrijven deden wij een be-roep op het sociaal-democratische gevoel der partijgenooten en op hun eerbied voor de partij en spraken wij de verwachting uit, dat zij zelve zouden inzien dat niet op zulk een wijze de democratische geest der partij, die van allen toewijding eischt en discipline, tot zijn recht komt.

Helaas, die verwachting is ijdel gebleken: de taktiek van lijdelijk verzet wordt voort-gezet; dienstweigering blijft over een gansche linie van partijgenooten het parool te zijn; het door ons gewraakte geval van ongehoor-zzaamheid aan het P.B. blijkt slechts de laatste schiktel te zijn in een keten van daden, die al het bedoel van de partij te dwingen, de minderheid, over wier wijze van optreden zij te Utrecht hare afkeuring uitsprak, om met Van der Goes te spreken, „in haar eer te her-stellen“.

Partijgenooten, het is met innig leedwezen, dat wij u voor deze stelselmatige oppositie moeten waarschuwen. Maar wij mogen dit niet nalaten, daar een oppositie van dien aard niet anders dan op de ontbinding der partij kan uitloopen — tenzij deze om des lieven vredes wille besluite, haar waardigheid op te offeren aan de eigenzinnigheid dergenen, die slechts dan hun volle toewijding aan de partij wettigen te geven, indien deze alles wil doorkomt wat zij van haar verlangen.....

Het aanstaand Congres moge, zoo noodig, maatregelen nemen, om de desorganisatie, waarvan het door ons gewraakte optreden ge-tuigt, te doen plaats maken voor die samen-working in de partij, zonder welke haar be-staan eene onmogelijkheid is“.

Vereniging voor Waterleidingsbelangen in Nederland.

Groningen, 8 Sept.

Den tweeden dag zijn enkele werksamenheden van huishoudelijke aard aan de orde, het rap-port der commissie over een verbeterd mate-rialeel voor dienst- en binnenleidingen.

Nadat de ontvangen gegevens van directen-re van waterleidingen der commissie onvol-doende waren voorgekomen om nadere onder-zoeken te verrichten en de commissie tot de conclusie was gekomen, geen advies te kun-nen geven ter aanneming van een nieuw materiaal, omdat dit een vraagstuk is van te veel technische aard, heeft zij besprekingen gehouden omtrent de voornaamste soorten buis, die tegenwoordig voor dienst- en binnen-leidingen in aanmerking komen, waarbij zij is gekomen tot de volgende conclusies: 1. looden buizen worden door water aangetast, waarbij de mate van aantasting zeer verschillend is, afhankelijk van de watersoort; 2. het tin der looden buizen met tinvoering wordt eveneens door water aangetast, waarbij niet alleen de watersoort van invloed is, maar zeer waar-schijnlijk ook de toestand, waarin zich het tin bevindt.

Vervolgens heeft de commissie ook hare aan-dacht geschenken aan materiaal, dat geen schadelijke bestanddelen aan water kan afge-ven, als hoedanig in den laatste tijd worden aangevraagd: a. looden buizen met tinvoering, waarvan de laatste bedekt is met een vernis-laag (system d. Van Huffel, waaromtrent nog geen voorspelling kan worden gedaan wat betreft het bestand zijn van den duur van de laag tegen water; b. gen-phaloterd ijzeren buizen, waarbij vorming van ijzeroxyde onder de afdichting, niet altijd te voorkomen, terwijl het asphal van den buiswand kan af-springen; c. verzinkte ijzeren buizen, die in eenige plaatsen in het buitenland met succes worden gebruikt, maar waaromtrent de com-missie meent, dat voor de hier te lande meest voorkomende wateren deze buissoort niet is aan te raden; d. gemailleerd ijzeren buizen, een Nederlandsche fabrikant, waarmede een lid der commissie gunstige waarnemingen heeft gedaan. Als bezwaren tegen dit laatste mate-rialeel, uit hygiënisch oogpunt zeer te verkie-zen, gelden de minder gemakkelijke behande-ling bij het verwerken en de hogere prijs; maar wat het eerste betreft, staan deze buizen niet achter bij de ijzeren gasbuizen, terwijl de kans op vermindering in prijs bij meerder ge-bruik niet is buitengesloten.

Bij de naar aanleiding van dit rapport ge-voorde discussie werden door den heer D. C. O. n, Amsterdam, nog belangrijke mededeelingen omtrent de bewerking der laatste soort buizen gedaan, waaruit bleek, dat spreker van een onverschillig was geworden een warm voor-stander. Ook over de buizen met lak systeem d. Van Huffel werd nog van gedachten ge-wisseld, waarbij de ervaringen zeer verschil-lend bleken. De heer D. O. r stond er op aan, dat indien het lak een deugdzame beschutting bleef, zal worden getracht dat in- en uit-wer-

„U zegt, dat u redelijk wilt zijn als ik er van af zie met uw leven de eer te wre-ken van mijn vriend en makker, Silas B. Crosley!“

„Nu meer dan ooit, heb ik gezegd, en ik blijf er bij.“

„Is u bereid dit zwart op wit te verklar-en?“

„Met alle plezier.“

„Vandaag!“

„Terstond.“

„Wil u dit papier teekenen?“

Sir Anthony las: „Uit vrije beweging, doe ik afstand van „De Wachter“ ten be-hoeve van mijn neef Tom Chester en geef van ganser harte mijn toestemming tot diens huwelijk met mejuffrouw Hetty Phillips.“

„Ik ben gewoon mijn woord te houden, maar ik wil toch wel dit stuk onteekenen, en al is 't ook vreemd, dat u dit vraagt.“

„Ik ben een vreemd mensch.“

„Dat is u,“ beaamde Sir Anthony.

„En zult u uw neef, die zooveel van u houdt als een neef past, 't niet laten mis-gelden?“

„Ik zal hem met open armen ontvan-gen.“

„Druk mij dan aan uw hart!“ riep Tom Chester uit, die zich onteed van pruik en geitosis.

„Wat? O, jou schavuit!“ riep Sir An-thony.

Toch ontrok hij zich niet aan de omar-ming van zijn komediespelenden neef, en vóórdat dit tafereel van genegenheid was afgespeeld, trad Hetty de kamer binnen, een taubedel van bekroonlijkheid, met een zonachop op.

„Zullen we knielen?“ vroeg zij, toen Tom haar een hand gaf.

„Ja,“ antwoordde Tom, en vóórdat Sir

Anthony een woord kon zeggen, lagen zij geknielt voor hem, net als in een kome-dietje zoo plaats gehad hebben.

„Ik ben zo in de war, dat ik haast niet weet wat ik doe,“ sprak Sir Anthony;

„maar God zegene je, God zegene je! Sta op, Bailey! Bailey!“

„Hier ben ik, mijnheer — heb 't einde-lijk gekregen,“ riep Bailey, binnenstom-melend met een theeblaadje met rinkelende kopjes en melkkan.

„Zet 't neer,“ zei Sir Anthony en toen de jongen 't deed, fluisterde Sir Anthony hem even iets in 't oor, waarop Bailey met een veelbetekenenden glimlach afdroop.

„Ik word niet graag beetgenomen,“ sprak Sir Anthony, zich wendende tot Tom Chester en juffrouw Phillips, „maar jij bent mijn neef en ik ben verduveld blij van die courrant af te zijn. Ik kan nog juist bijtijds in de City zijn, om een paar stommetien van mijn ezelachtigen bediende Jaffers te herstellen.“

„Ik vraag u duizendmaal vergiffenis,“ stamelde Tom, maar Sir Anthony luisterde niet, keek aldoor naar de deur en bedacht 't geen hij zou zeggen.

„Vóór ik echter heenga,“ begon hij, toen Bailey Lady Burnette in de kamer liet, „moet ik jelti voorstellen aan de aanstaande Lady Dibbs.“

Tom en Hetty maakten een diepe er-biedige buiging voor Lady Burnette, waar-na Tom een paar hartelijke woorden van gelukwensching sprak en tegen zijn oom zei: „Sir Anthony, ik ben trotsch op u!“

„Veroorloof mij, Lady Burnette — Lady Dibbs in de toekomst — veroorloof mij u voor te stellen aan de aanstaande vrouw van mijn neef, juffrouw Hetty Phillips, doch-ter van Lady Phillips, van Knightsbridge. En jou, Tom, ik wensch je van harte ge-

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

„De groote quaestie, op welke het nu aan-komt, is natuurlijk de berekening van de be-keuringen, en de vraag, of de aange-geve getalen van de lengte der buizen, be-veeligheden water enz., werkelijk steekhoudend zijn, in welke vager ik natuurlijk niet kan treden.“

PENDULES PENDULES PENDULES PENDULES PENDULES in modernen stijl, Hout en Koper, alsoek in Louis XV, XVI en Empire. J. P. KLUJSEKENS, Nieuwendijk 116-118. Telef. 5454. Hodevarancier van H.H. M.M. de Koningin en Koningin-Moeder. (26822)

Wacht U Voor Namaak van Foster's Rugpijn Nieren Pillen.

WANNEER Uw gezondheid waarde voor U heeft, geef U dan de kleine moeite om op te letten dat men U geen namaaksel verkoopt. Vraag duidelijk Foster's Rugpijn Nieren Pillen en zie de doos, die men U verkoopt, goed na. Hieronder geven wij een afbeelding van de doos, waarop altijd voorkomt: 1o. Het Handelsmerk; 2o. de naam Foster's Rugpijn Nieren Pillen; 3o. De Handteekening van James Foster.

Foster's Rugpijn Nieren Pillen zijn een speciaal geneesmiddel voor Blaas- en Rugpijn Nieren en zie de doos, Lendenen en Zijkte, Waterzucht, Steen en Rheumatiek. De prijs is F. 1.75 per doos; of F. 10. voor zes doozen. Wij waarschuwen tegen namaak.

Dit zijn de echte. Verkrijgbaar bij:

TIJLL. Paleisstr. 13; M. CLEBAN & Co., Heiligenweg 42 en PHARMACIE FRANÇAISE, Galerij 84-85, Amsterdam. (26838)

J. VAN DER WIEL

bericht dat zijne Dans- en Maintienlessen **begin Oct.** een aanvang zullen nemen. Prospectus verkrijgbaar in de *Eensgezindheid, Spui, Maason Stroucken, Marnixstraat, Paviljoen Vondelpark*, en bij het Alg. Adv.-Bureau ROUMA & Co., Heerengracht 236. (26822)

INSCHRIJVING te zijnen huize, Prinsengracht bij de Beerenstraat 479.

Chef Tapijtzaak.

Gevraagd in een der Hoofdsteden een **CHEF**, niet beneden de 30 jaren, die zelfstandig op kan treden, geheel op de hoogte van Tapijten, Linoleum en Behangersvak, het meubileren en inrichten van huizen etc.

Brieven franco letter H. T. 3091, Alg. Adv.-Bur. A. DE LA MAR Azn., Amsterdam. (26841)

IEMAND, meer dan 25 jaar werkzaam in een der hoofdartikelen van den vorderhandel, zoekt een **COMPTABLE** met eenig kapitaal, om de Zaken enerzijkwederder Firma voor gezamenlijke rekening te kunnen voortzetten. Franco brieven motto "Groothandel" Bureau Makelaars-Weekblad, Koningsplein 7, te Amsterdam. (26809)

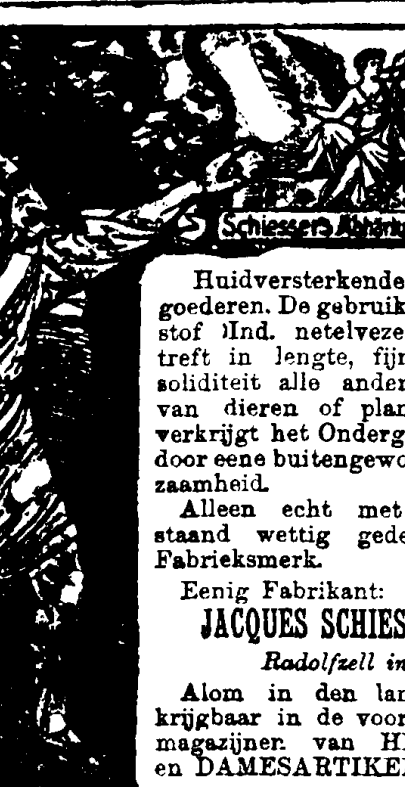
Een **Buiskin-Weverij** te Gladbach (goedkoop artikel) **VRAAGT** voor Nederland een **Vertegenwoordiger**, die met de Grossiers goed bekend is. Zij, die zeer goed bekend zijn, gelieven hun aanbiedingen in te zenden, onder A.C.Z., aan het Ann.-Bur. EMIL SCHELLMANN te M. Gladbach. (26771)

Gevraagd

met November, in een deftig gezin, (twee personen) een **flinke** **Wassche-Meld**, kunnende netjes tafeldiensten, wasch omgaan, huis werk verrichten, naaien en mazen. Onnoodelijk, zonder goede getuigen. Hoog loon en verval. Zomers buiten, 's Winters in Amsterdam. Br. lett. C. aan C. L. VAN LANGENHUYSEN'S Boekhandel, Singel 434. (26851)

Door den ondergeteekende als curator in het faillissement van den Heer B. H. C. JANSEN, te Amsterdam, gehandeld hebbende onder de firma B. LENFRING, wordt hierbij kennis gegeven, dat door hem op 10 September 1906 de enige uitdeelslijst ter griffie der Arrondissements-Rechtbank te Amsterdam ter kosteloze inzage voor Creditoren is neergelegd. (26838)

Mr. A. C. N. PIENEN.

Huidversterkende Ondergoederen.

De gebruikte grondstof (Ind. netelvezel) is zeer zacht, treft in lengte, fijneheid en soliditeit alle andere vezels van dieren of planten, en verkrijgt het Ondergoed hierdoor een buitengewone duurzaamheid.

Alleen echt met bovenstaand wetzig gedeponeerd Fabrieksmerk. (26839)

Eenig Fabrikant: **JACQUES SCHIESSER**, Radolfzell in Baden.

Alom in den lande verkrijgbaar in de voornaamste magazijnen van HEEREN- en DAMESARTIKELN.

KANTOORLOKALEN.

Op goeden stand worden tegen **Mel 1907** verlangd: **Drie ineenlopende Kantoorlokale** met **Kluis**, Parterre of eerste étage; indien op hoogere étage met gebruik van lift.

Brieven franco, onder No. 26855, aan het Bureau van het Algem. Handelsblad.

School voor Maatschappelijk Werk.

241 Lijnbaansgracht bij het Ledscheplein.

Opening van den nieuwen Cursus Woensdag 19 September.

De onderstaande Lessen en Voordrachten zijn toegankelijk voor toehoorders: 4, 6, 7 en 11 tot een beperkt aantal. Het Programma der Cursussen, welke na 1° Januari 1907 beginnen, zal tijdig worden bekend gemaakt.

1. Woningvraagstuk (Mevr. L. VAN DER PEK-WENT) 10 lessen.....	7.50
2. Teynbeewerk (Mevr. E. KNAPPERT) 10 lessen.....	7.50
3. Paedagogiek.....	7.50
4. Beginselen der Plantkunde.....	15.-
5. Woninghygiëne, bouwmaterialen en constructie (de Heer J. VAN DER PEK) 80 lessen.....	15.-
6. Volkskoken (Mevr. G. MULDER) 25 lessen.....	15.-
7. Boekhouden (de Heer F. A. VAN SUTTELEN) jaarcoers, één uur per week.....	15.-
8. Hygiëne (de Heer ALEX. SLOOTMAKER L.Hzn.).....	15.-
9. Burgerlijk Recht (Mevr. A. SLOOTMAKER L.Hzn.).....	15.-
10. Staatshuishoudkunde (Dr. P. C. W. BOS).....	25.-
11. Verschillen (Mevr. L. MENDES DA COSTA).....	15.-
12. Voordrachten over Mannen en Vrouwen van beteekenis door verschillende sprekers. Per Voordracht f. 1.-. Reeks van 15 Voordrachten.....	10.-

Toegangskarten, nadere inlichtingen en opgave der lesuren te verkrijgen bij de Directrice Mev. S. LEBEURE, aan het Lokaal der School, Dinsdag en Donderdag van 10-12 uur. (26817)

KLAUS

ZWITSERSCHE MELK CHOCOLADE

(9816)

Van Putten & Schwiep,

Kantoor Singel 272. Telefoon 667.

De prijzen der Cokes zijn van af heden per gemeten Hectoliter met vijf en per 32 Ko. met vier cents verhoogd. (26834)

Knip- en Naai-Cursus voor Jonge Dames.

Mevr. DE JONG.

Prinsengracht 684 bd Vijzelstraat.

Aanvang van den nieuwen Cursus Maandag 17 September.

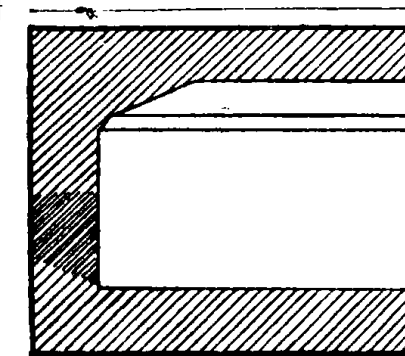
Inlichtingen en inschrijving van nieuwe leerlingen dagelijks van 12-4 uur. (26833)

MALAGA BAKELS.

Genotrijke, gezonde Middagwijn.

1/2 Flesch f. 0.60. — 1/1 Flesch f. 1.10. — Overal verkrijgbaar. (17824)

GEER. BAKELS. — Amsterdam. — MALAGA.

Scoriae-bricks. (slag-bricks.) zeer mooie en goedkope bestrating!

Lez. verandering van straatnamen enz. Adres: "BOUWMATERIALEN" van M. Luitjen LEKKERKERK. (12-44)

On demande un **tracur** expérimenté pour la salle à tracer d'un chantier de construction de cargo boats. S'adresser A R 118, Agence DE CAUWER, Anvers. (26776)

LEVENSVERZ. M.J. R.V.S.

ROTTERDAM - AMSTERDAM.

Inspecteur: C. DILMANN, De Costakade 38, AMSTERDAM. (1708)

Hoofdagent voor Amsterdam: E. H. A. MELIS, Prinsengracht 178.

Veiling wegens Sterfgeval

op Maandag 17 September 1906, des avonds na Zes uur, in het Verkooplokaal *FRASCATI*, ten overstaan van de Notarissen REPELUS en TERLAACK, van twee **Winkelhuizen** en **Erven** met gemeenschappelijke opgang naar de Bovenwoningen, te Amsterdam, aan de

Heerenstraat

No. 31, waarin sedert jaren eene *Loodgietersaffaire* wordt uitgeoefend, met **vrij Bovenhuis**, groot 59 Centiaren.

No. 33, waarin eene *Sigarennaffaire* wordt uitgeoefend, met **drie Bovenwoningen**, groot 46 Centiaren.

Deze percelen zullen na afzonderlijke veiling bij opbod en afslag, gecombineerd worden in slag gelegd. Nog te bezichtigen Dinsdag, Donderdag en op den Verkoopdag van 2 tot 4 uur. (26786)

J. DELS, Makelaar.

J. P. NIEUWKAMP c.s., Makelaars, zullen op Maandag 24 September 1906, des avonds na zes uur, in het Verkooplokaal *FRASCATI*, in veiling brengen:

No. 1. ten overstaan van Notaris TH. RUIJS Gzn.: een fraai ingericht, hecht, sterk en weldoortimmerd **HEERENHUIS**, met vrij Bovenhuis, Open Plaats, groot Achterhuis, sierlijk aangelegden tuin ter dubbele breedte en **Erve**, aan de

Prinsengracht 19,

groot 2 Aren 79 Centiaren.

No. 2 ten overstaan van Notaris P. W. SCHREUDER: een zeer net onderhouden **HEERENHUIS** met Tuin en **Erve**, aan de

Alexander Boersstraat 4,

bij het Concertgebouw, groot 76 Centiaren.

Beide percelen zijn keurig geschilderd en behangen en te bezichtigen Dinsdag, Donderdag en op den Verkoopdag van 2 tot 4 uur, op vertoon van een bewijs van toegang, door een der in het bijlet genoemde makelaars onderkend. (26790)

INDIE

Adriaan Schakel, Heiligenweg.

Indische Uitrustingen.

Grootste Inrichting op dit gebied. (26785)

SINGER-MAATSCHAPPIJ,

AMSTERDAM: Kalverstraat 62 (Telefoon 6545), **TIJDELIJK ECHTER:** Kalverstraat 236 bij de Munt. Ferd. Bolstraat 109, Bilderdijkstraat 118, Haarlemmerdijk 92, Le v. Swindenstraat 35. (1769)

Onze machines behoeven geene aanprizing. Wij verzoeken slechts er op te letten, dat ze aan het juiste adres gekocht worden.

MEDE-DIRECTEUR,

te vervullen door energiek persoon van goeden huize met handelskennis. Deelname in het maatschappelijk kapitaal gewenscht. Brieven franco, onder No. 26815, aan het Bureau van het Algemeen Handelsblad.

TE HUUR

met 1 Nov. a.s. het modern ingericht huis 2e Weteringsplant, hoek Dea Texstr. Inl. bij VOOYS, Grensstr. 49. Huurprijs f. 1400. (16643)

TE HUUR

een fraaie moderne Suite (gestoeferd) met Voor- en Achterbalcon en kleine Zijkamer, onmiddellijk bij lijn 8 en 10. Met of zonder pension. Prijs nader vast te stellen. Zeer geschikt voor Heer.

Fr. Br. onder letter H. V. 3093, Alg. Adv.-Bur. A. DE LA MAR Azn., Amsterdam. (26801)

TE HUUR

Te Bussum op zeer aangenaam gelegen Villa twee ruime Kamers met goed Pension, voor bejaarden Heer en Dame a. 90 per maand. Br. franco onder lett. AZ 111, aan de Bussummer Stoomdrukkerij te Bussum. (26794)

Hygiënische Gummi-artikelen.

Amst. Caoutchouc-Compagnie, G. SIEGHEM & Co., Koningsplein 12. (14713)

Ter Overname.

In een der eerste winkelstraten te Haarlem wordt een bloeiende **Zaak in Parapluen** en **Wandelstokken** voor zeer billijken prijs **ter overname aangeboden**. Fr. br., Lett. G. a/d. Boek H. J. VAN DER MUNNIK, Haarlem. (26782)

Peninsular & Oriental Steam Navigation Cy.,

122, LEADENHALL ST. LONDON.

Mail- en Passagiersbooten

WEEKLIJKS NAAR DE MIDDELANDSCHE ZEE, EGYPT, INDIE. OM DE VEERTIEN DAGEN NAAR AUSTRALIË, NIEUW-ZEELAND, CEYLON, PENANG, SINGAPORE, CHINA EN ALLE OOSTERSCHE HAVENS.

AFVAARTEN VAN ANTWERPEN ZONDER OVERLADING:

22 Sept. s/s **PESHAWUR**, 8000 reg. tonnen, afaden Amsterdam 18 Sept.

6 Oct. s/s **NAMUR**, 7000 reg. tonnen, afaden Amsterdam 2 October, ladende voor PENANG, SINGAPORE, HONGKONG, SHANGHAI, KOBE en YOKOHAMA.

26 Sept. s/s **SARDINIA**, 7000 reg. tonnen, afaden Amsterdam 18 Sept.

8 Oct. s/s **JAPAN**, 4500 reg. tonnen, afaden Amsterdam 2 October, ladende voor MALTA, PORT-SAID, ADEN, (BOMBAY), COLOMBO en CALCUTTA.

Generaal-Agenten: **JOHN P. BEST & Co., Antwerpen.** Voor vracht, passage en verdere inlichtingen wenden men zich tot de Agenten **HOYMAN & SCHURMAN Ltd., Amsterdam.**

Kon. Ned. Stoomboot-Maatschappij.

Geregelde stoomvaart van AMSTERDAM/ROTTERDAM naar en van ALEXANDRIË, SYRIË, CYPRUS; MALTA, PIRAEUS, SALONICA, CONSTANTINOPOL, SMYRNA; ITALIË, SICILIË; SPANJE, PORTUGAL; BORDEAUX, LA PALlice; GIBRALTAR, MAROCCO; HAMBURG; KOPENHAGEN, STETTIN; DANTZIG; KONINGSBERGEN; ST. PETERSBURG (MOSKOU), REVAL, RIGA, WINDAU, en vele nabij en tusschengelegen havens. (8071)

Inlichtingen verstrekken H.H. Cargadoors en DE DIRECTIE.

Stoomvaart-Mij. Nederland.

Van Amsterdam naar Nederlandsch-Indië.

Via Genoa, Sabang en Singapore, met onmiddellijke aansluiting te Sabang op Deli en Padang.

22 Sept. s.s. **Koning Willem III**, H. J. Potjer.

9 Oct. s.s. **Oranje**, W. R. Utermohlen.

11 Sept. s.s. **Amboin**, G. A. Zeilinger. Laadt voor Sabang (Oliecht) en Singapore direct.

5 Oct. s.s. **Timor**, R. Koops. Laadt voor Padang en Tjilatjap direct.

24 Oct. s.s. **Bali**, C. J. van Beunen. Laadt voor Padang direct.

Direct naar Java en naar Macassar (eventueel met over-lading).

Rotterdamsche Lloyd.

Van Rotterdam naar Nederlandsch-Indië.

Via Marseille en Padang.

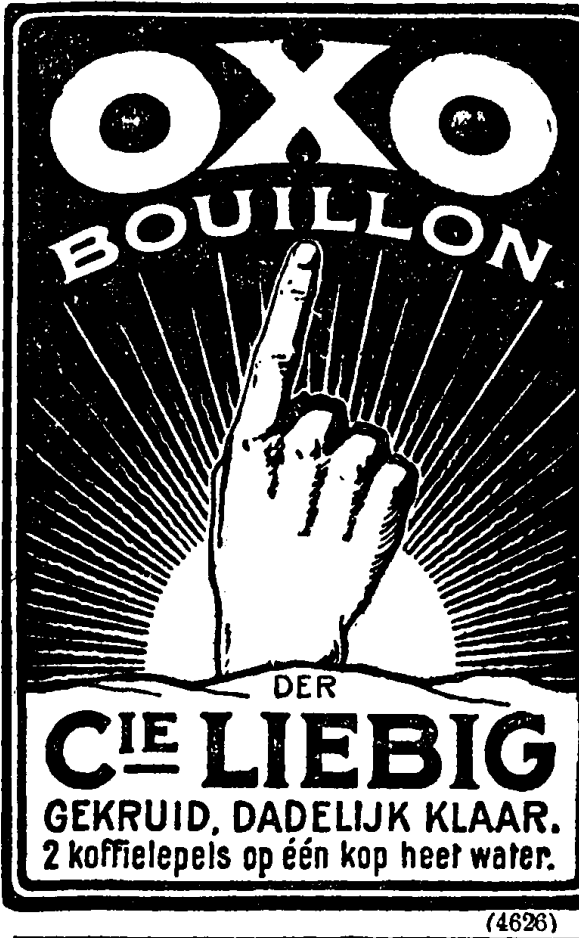
15 Sept. s.s. **Ophir**, J. Sharp.

20 Sept. s.s. **Lawee**, M. Udena.

22 Sept. s.s. **Kediri**, G. de Boer. Laadt voor Padang direct.

6 Oct. s.s. **Bogor**, A. L. Harken. Laadt voor Sabang (Oliecht) en Singapore direct.

Direct naar Java en naar Macassar (eventueel met over-lading).

OXO BOUILLON

DER CIE LIEBIG

GEKRUID, DADELIG KLAAR. 2 koffielepels op één kop heet water. (4626)

Geregelde Wekelijksche Dienst.

Amsterdam, Leith, Grangemouth, Glasgow, Greenock, Belfast, Dundee, en verder in directe verbinding met geheel Schotland en Ierland.

Het eerste-klasse Stoomschip

GLANMIRE

Kapitein BROWN, laadt Dinsdag 11 Sept. tot 4 uur namiddag. Uitmuntende inrichtingen voor Passagiers. Adres bij de Agenten: D. BURGER & ZOON, GEMMENING & PENNING. (26814)